

4835-07-10
בש"א:
ת"א.

מ. שאולוף ובניו בע"מ ח.פ. 514067818
מרח' אלקבץ 30 גבעת שאול, ירושלים 95472
ע"י ב"כ עוה"ד יוסף ויור ו/או ישראל ליברובסקי
ו/או יריב ויור מרח' אבן גבירול 76 תל אביב 64162
טל': 6091110 - 03, פקס: 6091119 - 03

המבקשת:
(התובעת)

נגד

סונול ישראל בע"מ ח.פ. 510902729
מרח' הגביש 6
נתניה 42507

המשיבה:
(הנתבעת)

בקשה לשיור תובענה כתובענה ייצוגית

בית המשפט הנכבד מתבקש, מכח סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006, ועל פי סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו – 2006 כלהלן:

- א. לאשר את התובענה נשוא בקשה זו כתובענה ייצוגית וליתן את הסעדים המבוקשים וכן לקבוע עפ"י סעיף 14 לחוק כלהלן:
- ב. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית כמפורט בבקשה.
- ג. להגדיר את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לקבוצה כמפורט בבקשה.
- ד. לקבוע את המבקשת כתובעת מייצגת ואת עוה"ד יוסף ויור ו/או ישראל ליברובסקי ו/או יריב ויור כב"כ המייצגים את כל חברי הקבוצה.
- ה. לקבוע את הסעדים שיתבעו בתובענה.
- ו. להורות על פרסום הודעה על אישור התובענה כתובענה ייצוגית ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. מבוא

1.1 עניינה של התובענה נשוא בקשה זו הינו, בתמצית, גבייה שביצעה המשיבה שלא כדין ו/או בניגוד להסכם, מלקוחותיה המתדלקים סולר באמצעות דלקן, במחיר הגבוה משמעותית מהמחירים המפורסמים בתחנות הדלק של המשיבה בהן נמכר דלק לכלל הציבור ו/או במחיר הגבוה משמעותית מהמחיר המופיע בקבלה / חשבונית שאותו משלמים מתדלקים שאינם בקבוצה.

1.2. המבקשת פנתה אל המשיבה והפנתה תשומת ליבה להפרשים במחירים, אולם נדחתה על ידה.

1.3. רק באופן של ניהול תובענה ייצוגית, ניתן לרפא את תוצאות מעשיה ו/או מחדליה של המשיבה ולהעניק סעד לציבור לקוחותיה שניזוקו וניזוקים ממעשים אלה, וכן למנוע פגיעה דומה בעתיד.

2. הצדדים

2.1. המבקשת הינה חברה הרשומה בישראל שלה מספר רכבים עליהם הורכב דלקן של המשיבה, וזאת בהתאם להסכם המצ"ב, שנחתם ביום 2.6.08.

עותק ההסכם שבין המבקשת למשיבה מצ"ב ומסומן **כנספחים 1א ואילך**.

2.2. המשיבה הינה הבעלים ו/או המפעילה ו/או המנהלת של למעלה מ- 200 תחנות תדלוק ברחבי ישראל כעולה מפרסומיה, והתדלוקים נשוא בקשה זו, נעשו ונעשים בתחנות אלו.

3. הגדרת הקבוצה

הקבוצה נשוא הבקשה מורכבת משתיים:

3.1. הלקוחות של המשיבה החתומים עם המשיבה על הסכם זהה או דומה להסכם עליו חתומה המבקשת וששילמו בפועל למשיבה, עבור ליטר סולר (להלן גם: "דלק" או "דלקים"), מחיר הגבוה משמעותית מהמחיר שפורסם בתחנה בה בוצע התדלוק ו/או מהמחיר שבו נמכר בפועל ליטר סולר בתחנה לקהל הרחב.

3.2. כל מי ששילם, עקב תדלוק סולר בתחנות המשיבה, מחיר הגבוה משמעותית מהמחיר שפורסם בתחנה בה בוצע התדלוק ו/או מהמחיר שבו נמכר בפועל ליטר סולר בתחנה לקהל הרחב.

קבוצה זו קיימת מאחר ולמשיבה חוזים לאספקת דלק לאו דווקא עם המשתמש / המשלם / הצרכן הסופי המשלמים מכיסם מחיר גבוה מהמחיר המפורסם כאמור לעיל.

4. עיקר עובדות התובענה

4.1. המשיבה מוכרת דלקים במאות מיליוני שקלים חדשים בשנה וזאת בין היתר באמצעות תדלוק כלי רכב בתחנות הדלק השונות.

4.2. מתוך כלל כלי הרכב והלקוחות של המשיבה המתדלקים בתחנות הדלק הקשורות למשיבה או בתחנות המספקות את הדלק של המשיבה (להלן: "תחנות התדלוק"), קיימת קבוצה גדולה של צרכנים שלהם הסכם אחיד עם המשיבה, שאצלם נוסחו סעיפי הנחה דומים או זהים לסעיפים 3 – 12 להסכם נספח א'.

בהתאם להסכם זה, הלקוחות, ביניהם נמנית גם המבקשת, רוכשים את הדלק בתחנות התדלוק באמצעות מערכת ממוחשבת אוטומטית או במערכת אלקטרונית אחרת, (להלן: "דלקן"), הכל בתנאים המפורטים בהסכם שעליה המשיבה חתמה עם המבקשת ו/או עם הצרכנים האחרים.

4.3. המבקשת, כמו כל הצרכנים האחרים בקבוצה, משלמת עבור רכישות הדלקים שבוצעו על ידה באמצעות הוראת קבע בבנק, וזאת בהתאם לתנועות האלקטרוניות שנשלחו ע"י

תחנות הדלק השונות ונתקבלו בבנק.

4.4. המבקשת, כאמור בהסכם, קיבלה דוחות חודשיים לגבי הרכישות שביצעה.

מצ"ב ריכוז הרכישות החודשיים המסומנים **כנספחים ב1 ואילך**.

4.5. מעיון במחיר שגבתה המשיבה מהמבקשת, מסתבר שהסכומים שגבתה המשיבה עבור הסולר היו גבוהים משמעותית מהמחירים המפורסמים בתחנות הדלק של המשיבה, ו/או במחיר שבו נמכר הדלק לציבור הרחב כפי שיפורט להלן:

4.6. בחודש **ינואר 2009** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 223.55 ו-103.62 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.3** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.03** ₪ (בתחילת החודש) וסך של **4.80** ₪ (מאמצע החודש ועד סופו), וזאת בהתאם לקבלות שהתקבלו מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלות של התדלוק הפרטי המסומן **כנספחי ד'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 415.50 ₪, לפחות.

4.7. בחודש **פברואר 2009** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 141.51 ו-201.9 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.6** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.00** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן **כנספח ה'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 549.46 ₪, לפחות.

4.8. בחודש **מרץ 2009** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 238.30 ו-234.78 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.5** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **4.75** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן **כנספח ו'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 827.89 ₪, לפחות.

4.9. בחודש יוני 2009 מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 17.260 ו-302.88 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן כנספח ט', סכום של 7.41 ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור לאחר הנחה - עמד על סך של 5.16 ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ז'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 1,266.86 ₪, לפחות.

4.10. בחודש יולי 2008 מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 15.292 ו-34.252 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן כנספח ג', סכום של 7.58 ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של 6.81 ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ח'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 419.25 ₪, לפחות.

4.11. בחודש נובמבר 2008 מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 19.367 ו-31.221 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן כנספח ג', סכום של 6.7 ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של 5.50 ₪, וזאת בהתאם לקבלות שהתקבלו מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלות של התדלוק הפרטי המסומנות כנספחי ט'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 882.75 ₪, לפחות.

4.12. במקרה של המבקשת הפרש זה, לתקופה של 6 חודשים בלבד הצטבר לסך כולל של כ – 4,361.71 ₪.

כל הנתונים לגבי המחירים ההנחות בכל רגע נתון, מצוי בידי המשיבה

4.13. בסעיף 8 א' להסכם נאמר במפורש: "הלקוח ישלם לחברת סונול את התמורה בגין רכישות המוצרים שבוצעו על ידו, במחירים הנקובים במחירוני התחנות בהן ירכוש את המוצרים במועד הקניה...".

בסעיף 2 לתוספת להסכם נאמר: "למרות האמור בסעיף 8 א' בהסכם המקורי, ישלם הלקוח, עבור מוצרי דלק שונים, שיירכשו בתחנות סונול, על פי הטבלה המפורטת, את מחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא) למכירה בתחנות סונול, בהפחתת ההנחה המפורטת בטבלה: "

ובסעיף 3 לתוספת ההסכם נאמר: " למען הסר ספק אם בתחנה מסוימת מחיר הדלקים כבר כולל הנחה ממחיר המחירון המומלץ (המחיר המומלץ הכול עמלת שירות מלא), תהווה ההנחה באותה תחנה חלק מההנחה הנזכרת בסעיף 2 דלעיל...".

4.14. דהיינו, על פי ההסכם והתוספת להסכם, המשיבה התחייבה לתת למבקשת הנחה בסך של 30 אג' לליטר ברכישת בנזין וכן הנחה בסך של 245 אג' ברכישת ליטר סולר – וזאת ממחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא), ואם בתחנה מסוימת מחיר הדלקים כבר כולל הנחה ממחיר המחירון המומלץ (המחיר המומלץ הכולל עמלת שירות מלא) תהווה ההנחה באותה תחנה חלק מההנחה שתוארה לעיל.

4.15. **במילים אחרות** – הכוונה ברורה, אם פורסם בתחנה כלשהי מחיר לליטר סולר הנמוך מהמחיר לאחר ההנחה שנותנת המשיבה למבקשת בהסכם, **זכאי הלקוח להנחה הגדולה יותר**, מכיוון שההנחה שנקבעה מתחנה תהווה חלק מאותה ההנחה שעליה הסכימו הצדדים, וזו בדיוק ההטעייה/הפרת ההסכם וכו', דהיינו, זו לב ליבה של תביעה ייצוגית זו.

4.16. כאמור, מזמן לזמן ממועד החתימה על ההסכם פורסמו בתחנות הדלק של המשיבה הנחות הגדולות מההנחה שכתובה בתוספת להסכם.

בפועל, נהג של המבקשת ו/או של הקבוצה, נכנס לתחנת דלק לאחר שראה שלט המפרסם כי מחיר הדלק הוא נמוך ממחיר המחירון המומלץ **בהפרש יותר גדול מההנחה המתוארת בתוספת להסכם**.
הנהג מתדלק באותה תחנה שפירסמה את מחיר ההנחה המשמעותי, ולאחר שהנהג סיים לתדלק הוא עוזב ואם ידפיס קבלה יופיע שם אישור לתדלוק באותו מחיר מופחת שפורסם בתחנה.

אך בסוף החודש כאשר המשיבה שולחת את החיוב לבנק, החיוב נעשה בסכום הגבוה משמעותית מזה שפורסם באותה תחנה שבה תדלק הנהג.

4.17. חיוב הקבוצה במחיר הגבוה מהמחיר המפורסם בתחנה והנמכר ללקוחות האחרים הינו בניגוד להסכם.

4.18. היינו - המשיבה התעלמה הן מההסכם שעליו היא חתמה והן מהמחיר שהיא עצמה פרסמה בתחנה ובמשאבת התדלוק וחיובה את המבקשת לשלם לפי מחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא), פחות אותה ההנחה הקבועה בהסכם, בסכום שהוא גבוה משמעותית ממחיר הדלקים כפי שהם נמכרים בפועל בתחנות של המשיבה ללקוחות

אחרים שאינם מתדלקים באמצעות הדלקן.

4.19. לחלופין, ללא קשר לפרשנות ההסכם, תטען המבקשת כי ברגע שהמבקשת נכנסה עם רכב לתדלק בתחנה המפרסמת מחיר מסויים לליטר - זוהי העיסקה שנקשרה בין הצדדים.

ברור כי אם המשיבה היתה חושבת אחרת, היא יכלה בנקל לפרסם באותו מיקום, על גבי אותו שלט המפרסם את מחיר הדלק המוזל, כי המחיר הנקוב לליטר אינו חל על בעלי מכשירי תדלוק ו/או לכאלה שיש להם הסכם כזה או אחר עימה.

במקרה כזה יכולה היתה המבקשת להחליט האם תתדלק במכשיר או תתדלק ככל לקוח בתחנה בכרטיס אשראי או מזומן.

4.20. כך למשל, תחנות הדלק של חברה מתחרה (חברת פז) ציינה באופן מפורש, בניגוד למשיבה, על גבי שלט הפרסום, כי המבצע שהיא מפרסמת:

"לא כולל כרטיסי תדלוק או התקנים"

רצ"ב צילום שלט הפרסום, המסומן כנספח י'.

4.21. המבקשת תטען כי ההסכם ברור ולא קובע כי בכל מקרה שבה קיימת הנחה הגדולה מההנחה שעליה הוסכם, המבקשת לא תהיה זכאית לקבלה.

להיפך, ההסכם מציג כי ההנחה הניתנת לה בהסכם הינה הנחה משמעותית ואם קיימת הנחה כלשהי בתחנות הדלק היא תהווה חלק מאותה הנחה שניתנה בהסכם.

4.22. לחלופין, המבקשת תטען כי יש לפרש את ההסכם כנגד המנסח ואם חשבו אחרת יכלו לנסח זאת במפורש, בדיוק כפי שתברות דלק אחרות ידעו לנסח את הסעיף באופן ברור.

4.23. כך שלסיכום, על פי ההסכם, על המשיבה היה לחייב עבור התדלוק לפי המחיר שפורסם בתחנה ואחרת מדובר גם בהטעיה במחיר העסקה, בניגוד לחוק הגנת הצרכן. לחלופין ישנה הטעיה כשמפרסמים מחיר מוזל בתחנה ובפועל מחייבים במחיר הגבוה מאותו מחיר.

4.24. כאשר פנתה המבקשת למשיבה לברר את פשר הדבר ולקבל הסבר לחיוב הגבוה מהמחיר המפורסם הנמכר בתחנות הדלק, התקבלה תשובה המוכיחה את ההטעיה ואת עילת תביעה זו:

המשיבה טענה בתשובתה כי המבקשת משלמת יותר מאתר והיא משלמת באשראי של שו"ף + 30 יום לעומת לקוח מזדמן המשלם במזומן או בכרטיס אשראי.

בשים לב כי גם המשיבה בתשובתה אינה טוענת כי עפ"י ההסכם לא מגיעה ההנחה הגדולה מהאמור בהסכם.

פניות המבקשת מסומנות כנספחי י'א'.
תשובת המשיבה מסומנת כנספח יב'.

4.25. גילוי ההטעיה נעשה ממש במקרה; למבקשת גם רכב מסוג מלגזה אשר אין לו דלקן והדלק נרכש עבורו במזומן.

רק כתוצאה מהרכישה ללא דלקן הבחינה המבקשת בהבדל בין החיובים ובין גובה ההנחות שהיא "נהנית" מהם עקב "ההסכם המיוחד" שיש לה עם המשיבה.
ראה נספחים ד', ו', ח' ו- י'.

לאחר שגביית היתר התגלתה למבקשת ומשהוברר שהמשיבה לא מתכוונת להשיב לה את גביית היתר ולתקן את שיטת החיוב, הודיעה המבקשת למשיבה על סיום ההסכם, שהסתיים בחודש 12/09, לאחר 19 חודשים.

למען הבהרת הענין יוסבר כי מילוי מיכל אחד של משאית עומד על כ - 100 ליטר ויוצא מכך כי בכל מילוי של משאית, שילמה המבקשת עבור ה"זכות" להשתמש בדלקן - לפחות 127 ₪ מיותרים (ראה סעיף 4.6 ואילך דלעיל).

המבקשת לא היתה תותמת על הסכם כנ"ל לולא הייתה משוכנעת כי המבקשת זכאית לקבל תמיד את ההנחה הגבוהה ביותר, כפי שגם הסביר והבהיר נציג המשיבה בפני המבקשת בטרם נחתם ההסכם.

5. עילות התובענה

5.1. בניגוד גמור לכל דין, המשיבה גבתה מהמבקשת וככל הנראה גבתה וממשיכה לגבות גם משאר חברי הקבוצה באופן שיטתי ופסול, עשרות מיליוני שקלים, מבלי שציבור זה מודע לכך שככל הנראה זכויותיו נרמסות וכספו נגזל על ידי המשיבה.

5.2. בסה"כ שילמה המבקשת תשלום יתר ברכישות שביצעה כמתואר לעיל, לתקופה של 6 חודשים, בסך 4,361.71 ₪, כאשר לפי חישוב ממוצע לכל תקופת ההסכם עומדת התביעה ע"ס של 13,812.08 ₪, והדבר מהווה את עילת התביעה האישית המובהקת שיש למבקשת.

מעבר לכך, יש לבדוק, גם במקרים שבהם אין למבקשת קבלה אחרת (כמו אלה של המלגזה), מה ההנחות שניתנו בתקופה הרלוונטית לקהל הרחב לעומת התדלוק בפועל המופיע בנספח ב', וזאת לצורך מיצוי התביעה האישית.

מובן שסכום זה מהווה רק חלק מהסכומים שניגבו ביתר מהמבקשת בגין התדלוקים השונים שביצעה גם במועדים אחרים.

5.3. התשתית הראייתית שצורפה ותוארה בבקשה זו מספיקה על מנת להוכיח את הנטען בכתב התביעה.

5.4. סכומי הנזק, היינו, הפרשים שניגבו ביתר מהמבקשת, ניתנים להוכחה בנקל, באשר תחנות הדלק משדרות למשיבה הן את הכמות והן את המחיר שהמבקשת וכל הקבוצה שילמו וכן את המחיר אותו שילם הקהל הרחב **בכל רגע נתון**.

5.5. המבקשת תטען כי כפי תואר לעיל, הן האמור בהסכם והן הפרסום בתחנת הדלק מהווים הטעייה במעשה ו/או במחדל המנוגד לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981.

בנוסף, המבקשת תטען כי מעשיה ו/או מחדליה של המשיבה הפרו את סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן, באשר המשיבה לא דאגה ליידע את המבקשת והקבוצה בדבר חסרון/פגם ב"דלקן", שתדלוק באמצעותו לא יזכה בהנחה שהינה גדולה מההנחה שהוסכם עליה בהסכם.

5.6. המבקשת תטען כי לאור העובדות המתוארות לעיל ולשון ההסכם המשיבה הפרה את ההסכם בכך שלא מכרה את הדלק לפי ההנחה הגבוהה שפורסמה בתחנה.

5.7. המבקשת תטען כי לאור כל המתואר לעיל, המשיבה פעלה בחוסר תום לב בביצוע ההסכם, המנוגד לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) התש"ל - 1973.

5.8. למבקשת ולקבוצה עומדת עילת תביעה חוזית באשר לאור התשתית המשפטית שהובאה לעיל, ניתן להיווכח כי המשיבה פעלה בחוסר תום לב, על אחת כמה וכמה כאשר ניתן להיווכח במעשיהם של חברות המתחרות למשיבה, כמו פרסום המגביל את ההסכם שנחתם.

5.9. לחלופין, המבקשת תטען כי לאור המתואר לעיל, מדובר בתנאי מקפת שלא הובהר למבקשת ולקבוצה, ובהיותו חלק מחוזה אחיד, דינו להתבטל.

משנמצאת תניה כמקפחת קמה חזקה סטטוטורית כי הלקוח התקשר בתניה זו, תוך ניצול מצוקתו, וחוסר יכולתו להבין את מהות התניה או לנהל מו"מ לגביה, וכן תוך הטעיית הלקוח ואי גילוי עובדות מהותיות, זאת על ידי הכמנת התניה בתוך ההסכם האחיד. "עיקרו" של חוק החוזים האחידים הוא "נושא הקיפוח" "ומבחן היתרון הבלתי הוגן" (לוסטהויז ושפניץ/ חוזים אחידים, עמ' 45-47). פשיטא, איפוא, כי משנכנסת תניה לגדר תניה מקפחת, שהתקיימו בלקוח התנאים דלעיל – דינו להתבטל.

ראה מקרה דומה בפס"ד של כב' השופט ד"ר ע. בנימיני בבש"א 24655/06 בת.א. (ת"א) דניאל פרחן נ' מולטילוק בע"מ, פורסם בנבו.

5.10. המבקשת תטען כי יש לפרש את ההסכם לפי הכלל נגד המנסח ולאור כלל זה יש לחייב את המשיבה להשיב את סכומי ההנחות שגבתה ביתר ממה שפרסמה בתחנות הדלק שבהן היא משווקת.

ראה עמ' 33 לפס"ד שניתן בתביעה הייצוגית שאושרה, בת.א. (חי) 797/08 חגי קרן נ' די.בי.אס שירותי לויין (1998):

"כידוע כאשר לשונות של סעיף בחוזה, שנוסח בידי צד אחד, ניתן לפירוש בשני אופנים סבירים, יועדף הפירוש הנוח יותר לצד שלא נטל חלק מניסוחו וזאת לפי ה"פירוש נגד המנסח".

בענין זה אפנה לדבריה של פרופ' ג. שלו בספרה (ג. שלו, דיני חוזים, מהדורה שניה (תשנ"ה) בעמ' 312).

5.11. המבקשת תטען כי העובדות שתוארו לעיל, מצביעות על עשיית עושר ולא במשפט.

העובדה שההסכם לא שולל מהמבקשת אי קבלת מלוא ההנחה המפורסם בתחנה, שלילת קבלת ההנחה הינו מנוגד לדין ולכן המשיבה התעשרה על חשבון המבקשת והקבוצה שלא כדן ובניגוד להסכם.

6. חוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981

6.1. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע שעוסק (המשיבה) לא יעשה דבר העלול להטעות בכל ענין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה").

אין ספק כי נושא המחיר של ליטר דלק הינו עניין מהותי בעסקה שלפנינו.

6.2. בסעיף 2 (ב) לחוק הגנת הצרכן נאמר שעוסק (המשיבה), לא ימכור נכס שיש בו הטעיה.

6.2.1. על המתואר לעיל, המשיבה הפרה את חובתה שבסעיף הנ"ל, קרי, הטעייה, בעניין המהותי שבהסכם – והוא המחיר לכל ליטר דלק.

6.2.2. ברור כי המבקשת נפגעה כתוצאה מהטעייה זו ונגרם לה נזק כספי וברור כי קיים קשר סיבתי בין ההטעייה לבין הפגיעה במבקשת.

6.2.3. המבקשת הסתמכה על הפרסום בתחנה המודיע כי קיימת הנחה במחיר הדלק.

6.2.4. בעקבות פרסום זה, המבקשת פנתה לאותה תחנה וביקשה לרכוש את אותם הדלקים שהיו בהנחה משמעותית.

6.2.5. ההסכם אינו שולל מהמבקשת קבלת מחיר ההנחה המפורסם בתחנה גם אם היא גבוהה מההנחה שהוסכם עליה בהסכם, לא במשתמע ולא באופן מפורש.

7. נזקי הקבוצה

7.1. נזק כמו זה הנגרם למבקשת נגרם ככל הנראה באותו אופן גם לאלפי לקוחות אחרים הגם שהם עדיין אינם מודעים לכך, שכן כל אחד מהם משלם לכאורה כסף שנגבה ממנו ביתר.

7.2. לצורך חישוב מדוייק של הנזק הלכאורי שנגרם לכל התובעים המיוצגים יש צורך בגילוי חשבונות ומסמכים אחרים מצד המשיבה.

המסמכים והחשבונות שהמשיבה נדרשת לחשוף במסגרת גילוי המסמכים והחשבונות, כוללים את כל המסמכים אשר יאפשרו לקבוע בוודאות את כמות חברי הקבוצה התובעת וכן כמה כסף נגבה מעבר למחיר שפורסם בתחנה.

8. הסעדים המבוקשים בתובענה שאישורה מתבקש כאן

8.1. להורות למשיבה לתקן במחשביה את אופן חיוב חברי הקבוצה כך שתמיד ישלמו את המחיר המינימלי, היינו, זה המפורסם בתחנה ו/או לפי ההנחה הקבועה בהסכם - **לפי הנמוך מביניהם**.

8.2. להורות על גילוי מסמכים וחשבונות של כל חברי הקבוצה ושל לקוחות המשיבה האחרים שמילאו באותה תחנה וששילמו את מחיר ההנחה שפורסמה.

8.3. לחייב את המשיבה לפצות את כל חברי הקבוצה בסכומי הפרשים שהלקוחות שילמו בין המחיר המפורסם לקהל הרחב לבין החיוב בפועל.

8.4. הערכת שווי התביעה אינה יכולה להיות מדויקת. מדובר ברכבים המונעים בסולר לשימוש עסקי בעיקר ולא ידוע כמה מהן משתמשות בדלקן כאשר למשיבה כל הנתונים הנ"ל.

בחישוב גס, בהסתמך לדוגמא על נתוני משרד התחבורה שקבעו כי רכבים מונעי סולר נסעו בשנת 2008 לא פחות מ- 11,000,000,000 ק"מ. לפי חישוב ממוצע (מרבית הנסועה היא במשאיות) של כ- 7 ק"מ לליטר מדובר בכ- 1,570,000,000 ליטר. בהנחה שרק 5% השתמשו בדלקן כאמור ורק 20% מהם תדלקו בתחנות בהן פורסם מחיר נמוך, והנזק הממוצע הוא כ- 1.8 ש"ח לליטר, מדובר על לפחות 28,260,000 ₪ לשנה גביית יתר ואם נחשב את הנזק ל- 7 שנים לעבר, אזי מדובר על נזק לקבוצה המגיע לסך של **197,820,000 ₪**.

8.5. להורות למשיבה להציב שילוט ברור, כפי שיורה בית המשפט הנכבד, באופן שימנע כל הטעייה עתידית.

8.6. לחלופין, לקבוע פיצוי "גלובלי" לכל אחד מקבוצת התובעים, או כל סעד אחר על פי דין שיקבע על ידי בית המשפט ולפי שיקול דעתו.

8.7. תשלום למבקשת:

אם התובענה תתקבל, לאור החשיבות הציבורית הרבה שיש לתביעה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעת הייצוגית, תשלום בגובה המקסימאלי האפשרי בהתאם לסעיף 22 לחוק.

8.8. תשלום שכר טרחה לבא כוחה של התובעת:

בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק שכר טרחה לבי"כ התובעת וזאת בהתאם לשיקולים המוזכרים בסעיף 23 לחוק.

8.9. הוצאות משפט: - לחייב את המשיבה לשלם את הוצאות המשפט.

9. הנימוקים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית

מאחר ומתקיימים כל התנאים הנזכרים בחוק התובענות הייצוגיות התשס"ו 2006 כמפורט לעיל ולהלן, יש להורות על ניהול התובענה כתובענה ייצוגית:

סיכויי הצלחה טובים

9.1. כידוע, אין על המבקשת להוכיח סיכויי הצלחה מוחלטים, ודי לה להראות כי ביססה לכאורה, תביעה הראויה לדון.

9.2. לאור ההלכה דלעיל בענין לוי נ' בנק הפועלים למשכנתאות, ראינו כי בית המשפט הנכבד אפילו הצר על כך שתובענה בענין זהה לא התבררה עד תומה, לאור סיכויי הצלחה הטובים לכאורה, ואף עודד בהחלטתו הגשת בקשות נוספות, דוגמת בקשה זו.

9.3. לגופו של ענין, פורטו לעיל העובדות וההלכות המראות כי אכן קמה למבקשת עילת תביעה טובה וראויה לברור כנגד המשיבה.

9.4. בבקשה זו, פורטו היטב אופן - ההטעייה, הפרסום המטעה, עשית עושר ולא במשפט וההפרה החוזית.

למבקשת יכולת לנהל את התביעה

9.5. בקשה זו לא הוגשה כלאחר יד, אלא נעשתה לאחר בדיקה ראויה של הנושאים הקשורים בתובענה, איסוף נתונים וניתוח המצב העובדתי והמשפטי ע"י באי כוחם כאן.

9.6. המבקשת הינה חברה עיסקית המנהלת עסקים בהיקף כספי נרחב.

התובענה דנה בעובדות דומות עבור מספר רב של נפגעים

9.7. נזק כמו זה המתואר בבקשה זו נגרם הן למבקשת והן לקבוצה גדולה של מתדלקים אחרים באמצעות דלקן, המגובה בהסכם דוגמת נספת אי.

אחוז נכבד מבין המתדלקים בתחנות השונות הינם מתדלקים באמצעות דלקן תוך מטרה ו/או אמונה כי יזכו להנחה ולפחות להנחה שמפרסמת אותה תחנה שאליה הם פנו.

9.8. כפי הנראה, מדובר בהטעייה ברורה ועשיית עושר שלא במשפט לקבוצה גדולה ולחלופין מדובר פרסום שגוי הן במעשה והן במתדל של המשיבה וקבוצה גדולה ניזוקה בכסף רב. לחלופין ובמצטבר, משנמצא כי תנאי בחוזה אחיד הוא מקפת, הרי קמה תזקה **מוחלטת** כי יש לבטלו, ועל כן זכאי **כל** מי שנפגע מקיום התניה המבוטלת, לתבוע את המגיע לו, וזאת **ללא כל קשר לשאלה אם היה מודע לתניה המקפחת אם לא**.

9.9. אין ספק כי הדרך היחידה לרפות עוול זה היא אך ורק אישור בקשה זו כתובענה ייצוגית.

9.10. המשיבה הינה חברה רצינית וגדולה והינה שולטת על חלק משוק הדלק, על כל המשתמע מכך.

התובענה ניתנת לכימות כספי

9.11. מודה המבקשת כי כמובן אין בידיה את הנתונים המדויקים לחישוב מלוא היקף הפגיעה בכלל הלקוחות.

9.12. יתד עם זאת, כאמור לעיל, ערכה המבקשת חישוב מוערך תוך שימוש בחישוב אריתמטי פשוט בהתאם לנתונים הברורים שעלו במקרה זה, כך למשל תשלום מחיר מלא (לאחר ההנחה האמורה בהסכם) מול המחיר שפורסם באחת התחנות, שהינו סכום ברור וקצוב.

9.13. ככל שתאושר התובענה כייצוגית, וככל שתזכה המבקשת בתביעה, הרי שיהיה עליה לפנות למשיבה לקבלת נתונים ולרו"ח שיבדוק את אותם נתונים.

9.14. לא תהיה כל בעיה למשיבה לברר את הנתונים המדויקים עבור כל לקוח ולקוח.

9.15. מחשבי המשיבה אוצרים בקרבם נתונים מדויקים עבור כל עיסקה ועיסקה בנפרד, לרבות מקום ביצוע העסקה.

מנתונים אלה יהיה ניתן, ללא כל קושי, לכמת את הסכום להשבה.

ראוי לתובענה להתברר כתובענה ייצוגית

9.16. סכום הנזק של המבקשת, כמפורט לעיל מגיע לסך של 13,812.08 ₪. מדובר בסכום משוערך המתבסס על שקלול הנתונים מסעיף 4.

9.17. אף שאין הסכום מבוטל, הרי בדרך כלל, כניסה להליך משפטי כנגד המשיבה כרוך בהוצאות הגבוהות מסכום הנזק שנגרם למשיבה, אולם, הגשת תובענה שכזאת, מטרתה השבה לכלל הקבוצה והשבת ההוצאות למבקשת מאחר ותביעה זו היא איננה עניין של מה בכך, ומחייבת את הלקוח להעזר ביעוץ משפטי מלא, לנהל הליכים ארוכים ויקרים, בכדי להצליח בתובענה.

9.18. יתרה מכך, רבים מהלקוחות אינם מודעים כלל לעובדה שלמרות הפרסום בתחנה שבה הם מתדלקים הם בפועל אינם נהנים להנחה המגיעה להם עפ"י הדין בכלל ועפ"י ההסכם בפרט.

9.19. מכל הטעמים האלה, במקרה דנן התובענה הייצוגית היא הדרך הטובה ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות שבפנינו. מהות התביעה הנ"ל מחייבת הגשתה בדרך ייצוגית. לאף אדם פרטי לא כדאי לנהל משפט ארוך ויקר עבור סכום נזק כפי שנגרם למבקשת.

התביעה כן מוצדקת אם היא מוגשת עבור ובשם קבוצה גדולה של משלמים באמצעות הדלקן.

9.20. אין כל הגיון שאלפי אנשים יגישו אלפי תביעות בגין כמה עשרות שקלים בודדים דבר שיגרום לבזבוז זמן שיפוטי יקר.

9.21. באם התביעה לא תוכר כתובענה ייצוגית אזי תפגע כל אותה הקבוצה שעבורה מוגשת התביעה.

9.22. סביר להניח כי רק בדרך של תביעה ייצוגית עניינם של כלל התובעים בקבוצה יוצג וינוהל בדרך הטובה ביותר.

9.23. המבקשת היא אחת מנפגעות הפרת ההסכם ואין שום ניגוד אינטרסים בינה לבין שאר חברי הקבוצה.

9.24. כשהבינה המבקשת שהמשיבה גובה עבור הדלק סכום הגבוה מההנחה שפורסמה בתחנה וכי גביה זו נעשית שלא כדין ותוך הטעיית כלל הצרכנים שבקבוצה, רק אז בדקה המבקשת את האופן שבו פעלה המשיבה בגביית הסכומים העודפים, הכל על מנת שתוכל לנהל את התביעה בדרך הטובה ביותר.

המבקשת פנתה בכתב למשיבה לקבלת נתונים של תדלוק בתחנה הספציפית – תחנת הברירה, וביום 1.6.10 העבירה המסמכים המצ"ב ומסומנים כנספחי ג'.

9.25. בסעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006 (להלן: "החוק") נקבע שלא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה.

בתוספת השניה נקבע בסעיף 1 לתוספת ש"תביעה" הינה גם תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, והמשיבה עונה להגדרה עוסק, הכל בקשר לעניין שבינה לבין לקוח, ואין ספק שהמבקשת היא לקוח.

עילת תביעה אישית

9.26. כפי שצוין, למבקשת נגרם נזק בתשלום היתר, ולה עילת תביעה אישית כנדרש בסעיף 4(א)(1) לחוק.

שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, שיש אפשרות סבירה שיוכרעו לטובת חברי הקבוצה

9.27. השאלה המשפטית והעובדתית המשותפת הינה גביית היתר שנעשתה לכאורה מכל הקבוצה שזו העילה המשותפת והזהה לכולם.

9.28. לא רק זאת, לתובענה דנן יש סיכוי טוב להתקבל לטובת הקבוצה כולה.

יסוד סביר להניח כי עניינם של כל חברי הקבוצה יוצג וינוהל בתום לב

9.29. המבקשת נוהגת בתום לב והתביעה עבור כל חברי הקבוצה תנוהל גם כן בתום לב.

10. לסיכום

10.1. למבקשת עילת תביעה אישית על סמך החוק וצווים ממשלתיים וכן על סמך מסמכים ואישורים שיצאו תחת ידי המשיבה.

אשר על כן, רק דרך ניהול תובענה ייצוגית ניתן יהיה לרפא את מעשיה ומחדליה של המשיבה ולהשיב לכלל הקבוצה את כל הכספים שנגבו מהם שלא כדין.

10.2. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הבקשה להגשת תביעה ייצוגית וליתן את הסעדים המפורטים בסעיף 8 לעיל.

10.3. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

ישראל ליבובסקי, עו"ד יריב ויזר, עו"ד
באי כח המבקשת

(2800/1/7)

תצהיר

אני הח"מ אבנר שאולוף ת.ז. 000784900 לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כלהלן:

1. אני משמש כמנהל ובעלים בחברת מ. שאולוף ובניו בע"מ (להלן: "המבקשת") ומוסמך ליתן תצהיר זה בשמה.
2. אני מגיש תצהיר זה בתמיכה לבקשה לאישור התובענה נשוא בקשה זו כתובענה ייצוגית וליתן את הסעדים המבוקשים וכן לקבוע עפ"י סעיף 14 לחוק כלהלן:
3. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית כמפורט בבקשה.
4. להגדיר את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לקבוצה כמפורט בבקשה.
5. לקבוע את המבקשת כתובעת מייצגת ואת עוה"ד יוסף ויור ו/או ישראל ליברובסקי ו/או יריב ויור כב"כ המייצגים את כל חברי הקבוצה.
6. לקבוע את הסעדים שיתבעו בתובענה.
7. להורות על פרסום הודעה על אישור התובענה כתובענה ייצוגית ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.
8. **מבוא**

- 8.1 עניינה של התובענה נשוא בקשה זו הינו, בתמצית, גבייה שביצעה המשיבה שלא כדין ו/או בניגוד להסכם, מלקוחותיה המתדלקים סולר באמצעות דלקן, במחיר הגבוה משמעותית מהמחירים המפורסמים בתחנות הדלק של המשיבה בהן נמכר דלק לכלל הציבור ו/או במחיר הגבוה משמעותית מהמחיר המופיע בקבלה / חשבונית שאותו משלמים מתדלקים שאינם בקבוצה.
- 8.2 המבקשת פנתה אל המשיבה והפנתה תשומת ליבה להפרשים במחירים אולם נדחתה על ידה.
- 8.3 רק באופן של ניהול תובענה ייצוגית, ניתן לרפא את תוצאות מעשיה ו/או מחדליה של המשיבה ולהעניק סעד לציבור לקוחותיה שניזוקו וניזוקים ממעשים אלה, וכן למנוע פגיעה דומה בעתיד.

9. הצדדים

- 9.1 המבקשת הינה חברה הרשומה בישראל שלה מספר רכבים עליהם הורכב דלקן של המשיבה, וזאת בהתאם להסכם המצ"ב, שנחתם ביום 2.6.08.

עותק ההסכם שבין המבקשת למשיבה מצ"ב ומסומן כנספחים א1 ואילך.

- 9.2 המשיבה הינה הבעלים ו/או המפעילה ו/או המנהלת של למעלה מ-200 תחנות תדלוק ברחבי ישראל כעולה מפרסומיה, והתדלוקים נשוא בקשה זו, נעשו ונעשים בתחנות אלו.

10. הגדרת הקבוצה

הקבוצה נשוא הבקשה מורכבת משתיים:

- 10.1. הלקוחות של המשיבה החתומים עם המשיבה על הסכם זהה או דומה להסכם עליו חתומה המבקשת וששילמו בפועל למשיבה, עבור ליטר סולר (להלן גם: "דלק" או "דלקים"), מחיר הגבוה משמעותית מהמחיר שפורסם בתחנה בה בוצע התדלוק ו/או מהמחיר שבו נמכר בפועל ליטר סולר בתחנה לקהל הרחב.
 - 10.2. כל מי ששילם, עקב תידלוק סולר בתחנות המשיבה, מחיר הגבוה משמעותית מהמחיר שפורסם בתחנה בה בוצע התדלוק ו/או מהמחיר שבו נמכר בפועל ליטר סולר בתחנה לקהל הרחב.
- קבוצה זו קיימת מאחר ולמשיבה חוזים לאספקת דלק לאו דווקא עם המשתמש / המשלם / הצרכן הסופי המשלמים מכיסם מחיר גבוה מהמחיר המפורסם כאמור לעיל.

11. עיקר עובדות התובענה

- 11.1. המשיבה מוכרת דלקים במאות מיליוני שקלים חדשים בשנה וזאת בין היתר באמצעות תדלוק כלי רכב בתחנות הדלק השונות.
- 11.2. מתוך כלל כלי הרכב והלקוחות של המשיבה המתדלקים בתחנות הדלק הקשורות למשיבה או בתחנות המספקות את הדלק של המשיבה (להלן: "תחנות התדלוק"), קיימת קבוצה גדולה של צרכנים שלהם הסכם אחיד עם המשיבה, שאצלם נוסחו סעיפי הנחה דומים או זהים לסעיפים 3 – 12 להסכם נספח א'.
- בהתאם להסכם זה, הלקוחות, ביניהם נמנית גם המבקשת, רוכשים את הדלק בתחנות התדלוק באמצעות מערכת ממוחשבת אוטומטית או במערכת אלקטרונית אחרת, (להלן: "דלקן"), הכל בתנאים המפורטים בהסכם שעליה המשיבה חתמה עם המבקשת ו/או עם הצרכנים האחרים.
- 11.3. המבקשת, כמו כל הצרכנים האחרים בקבוצה, משלמת עבור רכישות הדלקים שבוצעו על ידה באמצעות הוראת קבע בבנק, וזאת בהתאם לתנועות האלקטרוניות שנשלחו ע"י תחנות הדלק השונות ונתקבלו בבנק.
- 11.4. המבקשת, כאמור בהסכם, קיבלה דוחות חודשיים לגבי הרכישות שביצעה.
מצ"ב ריכוז הרכישות החודשיים המסומנים **כנספחים 11 ואילך**.
- 11.5. מעיון במחיר שגבתה המשיבה מהמבקשת, מסתבר שהסכומים שגבתה המשיבה עבור הסולר היו גבוהים משמעותית מהמחירים המפורסמים בתחנות הדלק של המשיבה, ו/או במחיר שבו נמכר הדלק לציבור הרחב כפי שיפורט להלן:
- 11.6. בחודש **ינואר 2009** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 223.55 ו-103.62 ליטר סולר בהתאמה, בתחנות הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.
בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.3** נ"ח לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") **באותו חודש** פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.03** נ"ח (בתחילת החודש) וסך של **4.80** נ"ח (מאמצע החודש ועד סופו), וזאת בהתאם לקבלות שהתקבלו מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלות של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ד'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 415.50 ₪ לפחות.

11.7. בחודש **פברואר 2009** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 141.51 ו-201.9 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.6** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.00** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ה'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 549.46 ₪ לפחות.

11.8. בחודש **מרץ 2009** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 238.30 ו-234.78 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.5** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **4.75** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ו'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 827.89 ₪ לפחות.

11.9. בחודש **יוני 2009** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 260.17 ו-302.88 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **7.41** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.16** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ז'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 1,266.86 ₪ לפחות.

11.10. בחודש **יולי 2008** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 252.34 ו-292.15 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב

שסומן כנספח ג', סכום של 7.58 נה לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של 6.81 נה, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן כנספח ח'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 419.25 נה, לפחות.

11.11. בחודש נובמבר 2008 מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 31.221 ו-19.367 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של המשיבה הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה המבקשת למשיבה, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן כנספח ג', סכום של 6.7 נה לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של המשיבה ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של 5.50 נה, וזאת בהתאם לקבלות שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלות של התדלוק הפרטי המסומנות כנספחי ט'.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהמבקשת חוייבה בפועל לבין מה שהמשיבה היתה אמורה לגבות מהמבקשת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 882.75 נה, לפחות.

11.12. במקרה של המבקשת הפרש זה, לתקופה של 6 חודשים בלבד הצטבר לסך כולל של כ- 4,361.71 נה.

כל הנתונים לגבי המחירים ההנחות בכל רגע נתון, מצוי בידי המשיבה.

11.13. בסעיף 8 א' להסכם נאמר במפורש:
"הלקוח ישלם לחברת סונול את התמורה בגין רכישות המוצרים שבוצעו על ידו, במחירים הנקובים במחירוני התחנות בהן ירכוש את המוצרים במועד הקניה...".

בסעיף 2 לתוספת להסכם נאמר:
"למרות האמור בסעיף 8 א' בהסכם המקורי, ישלם הלקוח, עבור מוצרי דלק שונים, שיירכשו בתחנות סונול, על פי הטבלה המפורטת, את מחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא) למכירה בתחנות סונול, בהפחתת ההנחה המפורטת בטבלה: "

ובסעיף 3 לתוספת להסכם נאמר:
" למען הסר ספק אם בתחנה מסוימת מחיר הדלקים כבר כולל הנחה ממחיר המחירון המומלץ (המחיר המומלץ הכולל עמלת שירות מלא), תהווה ההנחה באותה תחנה חלק מההנחה הנזכרת בסעיף 2 דלעיל...".

11.14. דהיינו, על פי ההסכם והתוספת להסכם, המשיבה התחייבה לתת למבקשת הנחה בסך של 30 אג' לליטר ברכישת בנזין וכן הנחה בסך של 245 אג' ברכישת ליטר סולר - וזאת ממחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא), ואם בתחנה מסוימת מחיר הדלקים כבר כולל הנחה ממחיר המחירון המומלץ (המחיר המומלץ הכולל עמלת שירות מלא) תהווה ההנחה באותה תחנה חלק מההנחה שתוארה לעיל.

11.15. במילים אחרות - הכוונה ברורה, אם פורסם בתחנה כלשהי מחיר לליטר סולר הנמוך מהמחיר לאחר ההנחה שנותנת המשיבה למבקשת בהסכם, זכאי הלקוח להנחה הגדולה

יותר, מכיוון שההנחה שנקבעה מתחנה תהווה חלק מאותה ההנחה שעליה הסכימו הצדדים, וזו בדיוק ההטעייה/הפרת ההסכם וכו', דהיינו, זו לב ליבה של תביעה ייצוגית זו.

11.16. כאמור, מזמן לזמן ממועד החתימה על ההסכם פורסמו בתחנות הדלק של המשיבה הנחות הגדולות מההנחה שכתובה בתוספת להסכם.

בפועל, נהג של המבקשת ו/או של הקבוצה, נכנס לתחנת דלק לאחר שראה שלט המפרסם כי מחיר הדלק הוא נמוך ממחיר המחירון המומלץ בהפרש יותר גדול מההנחה המתוארת בתוספת להסכם.

הנהג מתדלק באותה תחנה שפירסמה את מחיר ההנחה המשמעותי, ולאחר שהנהג סיים לתדלק הוא עוזב ואם ידפיס קבלה יופיע שם אישור לתדלוק באותו מחיר מופחת שפורסם בתחנה.

אך בסוף החודש כאשר המשיבה שולחת את החיוב לבנק, החיוב נעשה בסכום הגבוה משמעותית מזה שפורסם באותה תחנה שבה תדלק הנהג.

11.17. חיוב הקבוצה במחיר הגבוה מהמחיר המפורסם בתחנה והנמכר ללקוחות האחרים הינו בניגוד להסכם.

11.18. היינו - המשיבה התעלמה הן מההסכם שעליו היא חתמה והן מהמחיר שהיא עצמה פרסמה בתחנה ובמשאבת התדלוק וחייבה את המבקשת לשלם לפי מחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא), פחות אותה ההנחה הקבועה בהסכם, בסכום שהוא גבוה משמעותית ממחיר הדלקים כפי שהם נמכרים בפועל בתחנות של המשיבה ללקוחות אחרים שאינם מתדלקים באמצעות הדלקן.

11.19. לחלופין, ללא קשר לפרשנות ההסכם, תטען המבקשת כי ברגע שהמבקשת נכנסה עם רכב לתדלק בתחנה המפרסמת מחיר מסויים לליטר - זוהי העיסקה שנקשרה בין הצדדים.

ברור כי אם המשיבה היתה חושבת אחרת, היא יכלה בנקל לפרסם באותו מיקום, על גבי אותו שלט המפרסם את מחיר הדלק המוזל, כי המחיר הנקוב לליטר אינו חל על בעלי מכשירי תדלוק ו/או לכאלה שיש להם הסכם כזה או אחר עימה.

במקרה כזה יכולה היתה המבקשת להחליט האם תתדלק במכשיר או תתדלק ככל לקוח בתחנה בכרטיס אשראי או מזומן.

11.20. כך למשל, תחנות הדלק של חברה מתחרה (חברת פז) ציינה באופן מפורש, בניגוד למשיבה, על גבי שלט הפרסום, כי המבצע שהיא מפרסמת:

"לא כולל כרטיסי תדלוק או התקנים"

רצ"ב צילום שלט הפרסום, המסומן כנספח י'.

11.21. המבקשת תטען כי ההסכם ברור ולא קובע כי בכל מקרה שבה קיימת הנחה הגדולה מההנחה שעליה הוסכם, המבקשת לא תהיה זכאית לקבלה.

להיפך, ההסכם מציג כי ההנחה הניתנת לה בהסכם הינה הנחה משמעותית ואם קיימת הנחה כלשהי בתחנות הדלק היא תהווה חלק מאותה הנחה שניתנה בהסכם.

11.22. לחלופין, המבקשת תטען כי יש לפרש את ההסכם כנגד המנסח ואם חשבו אחרת יכלו לנסח זאת במפורש, בדיוק כפי שחברות דלק אחרות ידעו לנסח את הסעיף באופן ברור.

11.23. כך שלסיכום, על פי ההסכם, על המשיבה היה לחייב עבור התדלוק לפי המחיר שפורסם בתחנה ואחרת מדובר גם בהטעיה במחיר העסקה, בניגוד לחוק הגנת הצרכן. לחלופין ישנה הטעיה כשמפרסמים מחיר מוזל בתחנה ובפועל מחייבים במחיר הגבוה מאותו מחיר.

11.24. כאשר פנתה המבקשת למשיבה לברר את פשר הדבר ולקבל הסבר לחיוב הגבוה מהמחיר המפורסם הנמכר בתחנות הדלק, התקבלה תשובה המוכיחה את ההטעיה ואת עילת תביעה זו:

המשיבה טענה בתשובתה כי המבקשת משלמת יותר מאחר והיא משלמת באשראי של שו"ט + 30 יום לעומת לקוח מזדמן המשלם במזומן או בכרטיס אשראי.

בשים לב כי גם המשיבה בתשובתה אינה טוענת כי עפ"י ההסכם לא מגיעה ההנחה הגדולה מהאמור בהסכם.

פניות המבקשת מסומנות **כנספת יא'**.
תשובת המשיבה מסומנת **כנספת יב'**.

11.25. **גילוי ההטעיה נעשה ממש במקרה**; למבקשת גם רכב מסוג מלגזה אשר אין לו דלקן והדלק נרכש עבורו במזומן.

רק כתוצאה מהרכישה ללא דלקן הבחינה המבקשת בהבדל בין החיובים ובין גובה ההנחות שהיא "נהנית" מהם עקב "ההסכם המיוחד" שיש לה עם המשיבה. ראה נספחים ד', ו', ח' ו- י'.

לאחר שגביית היתר התגלתה למבקשת ומשהוברר שהמשיבה לא מתכוונת להשיב לה את גביית היתר ולתקן את שיטת החיוב, הודיעה המבקשת למשיבה על סיום ההסכם, שהסתיים בחודש 12/09, לאחר 19 חודשים.

למען הבהרת העניין יוסבר כי מילוי מיכל אחד של משאית עומד על כ- 100 ליטר ויוצא מכך כי בכל מילוי של משאית, שילמה המבקשת עבור ה"זכות" להשתמש בדלקן - לפחות 127 ₪ הנותרים (ראה סעיף 11.6 ואילך דלעיל).

המבקשת לא היתה חותמת על הסכם כנ"ל לולא הייתה משוכנעת כי המבקשת זכאית לקבל תמיד את ההנחה הגבוהה ביותר, כפי שגם הסביר והבהיר נציג המשיבה בפני המבקשת בטרם נחתם ההסכם.

12. עילות התובענה

12.1. בניגוד גמור לכל דין, המשיבה גבתה מהמבקשת וככל הנראה גבתה וממשיכה לגבות גם משאר חברי הקבוצה באופן שיטתי ופסול, עשרות מיליוני שקלים, מבלי שציבור זה מודע לכך שכל הנראה זכויותיו נרמסות וכספו נגזל על ידי המשיבה.

12.2. בשה"כ שילמה המבקשת תשלום יתר ברכישות שביצעה כמתואר לעיל, לתקופה של 6 חודשים, בסך 4,361.71 ₪, כאשר לפי חישוב ממוצע לכל תקופת ההסכם עומדת התביעה ע"ס של 13,812.08 ₪, והדבר מהווה את עילת התביעה האישית המובהקת שיש למבקשת.

מעבר לכך, יש לבדוק, גם במקרים שבהם אין למבקשת קבלה אחרת (כמו אלה של המלגזה), מה ההנחות שניתנו בתקופה הרלוונטית לקהל הרחב לעומת התדלוק בפועל המופיע בנספח ב', וזאת לצורך מיצוי התביעה האישית.

מובן שסכום זה מהווה רק חלק מהסכומים שניגבו ביתר מהמבקשת בגין התדלוקים השונים שביצעה גם במועדים אחרים.

- 12.3. התשתית הראייתית שצורפה ותוארה בבקשה זו מספיקה על מנת להוכיח את הנטען בכתב התביעה.
- 12.4. סכומי הנזק, היינו, ההפרשים שניגבו ביתר מהמבקשת, ניתנים להוכחה בנקל, באשר תחנות הדלק משדרות למשיבה תן את הכמות והן את המחיר שהמבקשת וכל הקבוצה שילמו וכן את המחיר אותו שילם הקהל הרחב בכל רגע נתון.
- 12.5. המבקשת תטען כי כפי תואר לעיל, הן האמור בהסכם והן הפרסום בתחנת הדלק מהווים הטעייה במעשה ו/או במחדל המנוגד לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981.
- בנוסף, המבקשת תטען כי מעשיה ו/או מחדליה של המשיבה הפרו את סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן, באשר המשיבה לא דאגה ליידע את המבקשת והקבוצה בדבר חסרון/פגם ב"דלקן", שתדלוק באמצעותו לא יזכה בהנחה שהינה גדולה מההנחה שהוסכם עליה בהסכם.
- 12.6. המבקשת תטען כי לאור העובדות המתוארות לעיל ולשון ההסכם המשיבה הפרה את ההסכם בכך שלא מכרה את הדלק לפי ההנחה הגבוהה שפורסמה בתחנה.
- 12.7. המבקשת תטען כי לאור כל המתואר לעיל, המשיבה פעלה בחוסר תום לב בביצוע ההסכם, המנוגד לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג - 1973.
- 12.8. למבקשת ולקבוצה עומדת עילת תביעה חוזית באשר לאור התשתית המשפטית שהובאה לעיל, ניתן להיווכח כי המשיבה פעלה בחוסר תום לב, על אחת כמה וכמה כאשר ניתן להיווכח במעשיהם של חברות המתחרות למשיבה, כמו פרסום המגביל את ההסכם שנחתם.
- 12.9. לחלופין, המבקשת תטען כי לאור המתואר לעיל, מדובר בתנאי מקפח שלא הובהר למבקשת ולקבוצה, ובהיותו חלק מחוזה אחיד, דינו להתבטל.
- משנמצאת תניה כמקפחת קמה חוקה סטטוטורית כי הלקוח התקשר בתניה זו, תוך ניצול מצוקתו, וחוסר יכולתו להבין את מהות התניה או לנהל מו"מ לגביה, וכן תוך הטעיית הלקוח ואי גילוי עובדות מהותיות, זאת על ידי הכמנת התניה בתוך ההסכם האחיד. "עיקרו" של חוק החוזים האחידים הוא "נושא הקיפוח" "ומבחן היתרון הבלתי הוגן" (לוסטהויז ושפניץ/ חוזים אחידים, עמ' 45-47). פשיטא, איפוא, כי משנכנסת תניה לגדר תניה מקפחת, שהתקיימו בלקוח התנאים דלעיל - דינו להתבטל.
- ראה מקרה דומה בפס"ד של כבי' השופט ד"ר ע. בנימיני בבש"א 24655/06 בת.א. (ת"א) דניאל פרחן נ' מולטילוק בע"מ, פורסם בנבו.
- 12.10. המבקשת תטען כי יש לפרש את ההסכם לפי הכלל נגד המנסח ולאור כלל זה יש לחייב את המשיבה להשיב את סכומי ההנחות שגבתה ביתר ממה שפרסמה בתחנות הדלק שבהן היא משווקת.
- ראה עמ' 33 לפס"ד שניתן בתביעה הייצוגית שאושרה, בת.א. (חי) 797/08 חגי קרן נ' די.בי.אס שירותי לויין (1998):
- "כידוע כאשר לשונות של סעיף בחוזה, שנוסח בידי צד אחד, ניתן לפירוש בשני אופנים סבירים, יועדף הפירוש הנוח יותר לצד שלא נטל חלק מניסוחו וזאת לפי ה"פירוש נגד המנסח".
- בענין זה אפנה לדבריה של פרופ' ג. שלו בספרה (ג. שלו, דיני חוזים, מהדורה שניה (תשנ"ה) בעמ' 312).

12.11. המבקשת תטען כי העובדות שתוארו לעיל, מצביעות על עשיית עושר ולא במשפט.

העובדה שההסכם לא שולל מהמבקשת אי קבלת מלוא ההנחה המפורסם בתחנה, שלילת קבלת ההנחה הינו מנוגד לדין ולכן המשיבה התעשרה על חשבון המבקשת והקבוצה שלא כדין ובניגוד להסכם.

13. חוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981

13.1. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע שעוסק (המשיבה) לא יעשה דבר העלול להטעות בכל ענין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה").

אין ספק כי נושא המחיר של ליטר דלק הינו עניין מהותי בעסקה שלפנינו.

13.2. בסעיף 2 (ב) לחוק הגנת הצרכן נאמר שעוסק (המשיבה), לא ימכור נכס שיש בו הטעיה.

13.2.1. על המתואר לעיל, המשיבה הפרה את חובתה שבסעיף הנ"ל, קרי, הטעיה, בעניין המהותי שבהסכם – והוא המחיר לכל ליטר דלק.

13.2.2. ברור כי המבקשת נפגעה כתוצאה מהטעיה זו ונגרם לה נזק כספי וברור כי קיים קשר סיבתי בין הטעיה לבין הפגיעה במבקשת.

13.2.3. המבקשת הסתמכה על הפרסום בתחנה המודיע כי קיימת הנחה במחיר הדלק.

13.2.4. בעקבות פרסום זה, המבקשת פנתה לאותה תחנה וביקשה לרכוש את אותם הדלקים שהיו בהנחה משמעותית.

13.2.5. ההסכם אינו שולל מהמבקשת קבלת מחיר ההנחה המפורסם בתחנה גם אם היא גבוהה מההנחה שהוסכם עליה בהסכם, לא במשתמע ולא באופן מפורש.

14. נזקי הקבוצה

14.1. נזק כמו זה הנגרם למבקשת נגרם ככל הנראה באותו אופן גם לאלפי לקוחות אחרים הגם שהם עדיין אינם מודעים לכך, שכן כל אחד מהם משלם לכאורה כסף שנגבה ממנו ביתר.

14.2. לצורך חישוב מדוייק של הנזק הלכאורי שנגרם לכל התובעים המיוצגים יש צורך בגילוי חשבונות ומסמכים אחרים מצד המשיבה.

המסמכים והחשבונות שהמשיבה נדרשת לחשוף במסגרת גילוי המסמכים והחשבונות, כוללים את כל המסמכים אשר יאפשרו לקבוע בוודאות את כמות חברי הקבוצה התובעת וכן כמה כסף נגבה מעבר למחיר שפורסם בתחנה.

15. הסעדים המבוקשים בתובענה שאישורה מתבקש כאן

15.1. להורות למשיבה לתקן במחשביה את אופן חיוב חברי הקבוצה כך שתמיד ישלמו את המחיר המינימלי, היינו, זה המפורסם בתחנה ו/או לפי ההנחה הקבועה בהסכם - לפי הנמוך מביניהם.

- 15.2. להורות על גילוי מסמכים וחשבונות של כל חברי הקבוצה ושל לקוחות המשיבה האחרים שמילאו באותה תחנה וששילמו את מחיר ההנחה שפורסמה.
- 15.3. לחייב את המשיבה לפצות את כל חברי הקבוצה בסכומי ההפרשים שהלקוחות שילמו בין המחיר המפורסם לקהל הרחב לבין החיוב בפועל.
- 15.4. הערכת שווי התביעה אינה יכולה להיות מדויקת. מדובר ברכבים המונעים בסולר לשימוש עסקי בעיקר ולא ידוע כמה מהן משתמשות בדלקן כאשר למשיבה כל הנתונים הנ"ל.
- בחישוב גס, בהסתמך לדוגמא על נתוני משרד התחבורה שקבעו כי רכבים מונעי סולר נסעו בשנת 2008 לא פחות מ- 11,000,000,000 ק"מ. לפי חישוב ממוצע (מרבית הנסועה היא במשאיות) של כ- 7 ק"מ לליטר מדובר בכ- 1,570,000,000 ליטר. בהנחה שרק 5% השתמשו בדלקן כאמור ורק 20% מהם תדלקו בתחנות בהן פורסם מחיר נמוך, והנזק הממוצע הוא כ- 1.8 ש"ח לליטר, מדובר על לפחות 28,260,000 ₪ לשנה גביית יתר ואם נחשב את הנזק ל- 7 שנים לעבר, אזי מדובר על נזק לקבוצה המגיע לסך של 197,820,000 ₪.
- 15.5. להורות למשיבה להציב שילוט ברור, כפי שיוורה בית המשפט הנכבד, באופן שימנע כל הטעייה עתידית.
- 15.6. לחלופין, לקבוע פיצוי "גלובלי" לכל אחד מקבוצת התובעים, או כל סעד אחר על פי דין שיקבע על ידי בית המשפט ולפי שיקול דעתו.
- 15.7. תשלום למבקשת:
- אם התובענה תתקבל, לאור החשיבות הציבורית הרבה שיש לתביעה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעת הייצוגית, תשלום בגובה המקסימאלי האפשרי בהתאם לסעיף 22 לחוק.
- 15.8. תשלום שכר טרחה לבא כוחה של התובעת:
- בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק שכר טרחה לב"כ התובעת וזאת בהתאם לשיקולים המוזכרים בסעיף 23 לחוק.
- 15.9. הוצאות משפט: - לחייב את המשיבה לשלם את הוצאות המשפט.

16. הנימוקים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית

מאחר ומתקיימים כל התנאים הנזכרים בחוק התובענות הייצוגיות התשס"ו 2006 כמפורט לעיל ולחלן, יש להורות על ניהול התובענה כתובענה ייצוגית:

סיכויי הצלחה טובים

- 16.1. כידוע, אין על המבקשת להוכיח סיכויי הצלחה מוחלטים, ודי לה להראות כי ביססה לכאורה, תביעה הראויה לדון.
- 16.2. לאור ההלכה דלעיל בענין לוי נ' בנק הפועלים למשכנתאות, ראינו כי בית המשפט הנכבד אפילו הצר על כך שתובענה בענין זהה לא התבררה עד תומה, לאור סיכויי הצלחה הטובים לכאורה, ואף עודד בהחלטתו הגשת בקשות נוספות, דוגמת בקשה זו.

16.3. לגופו של ענין, פורטו לעיל העובדות וההלכות המראות כי אכן קמה למבקשת עילת תביעה טובה וראויה לברור כנגד המשיבה.

16.4. בתצהיר זה, פורטו היטב אופן - ההטעייה, הפרסום המטעה, עשית עושר ולא במשפט וההפרה החוזית.

למבקשת יכולת לנהל את התביעה

16.5. בקשה זו לא הוגשה כלאחר יד, אלא נעשתה לאחר בדיקה ראויה של הנושאים הקשורים בתובענה, איסוף נתונים וניתוח המצב העובדתי והמשפטי ע"י באי כוחם כאן.

16.6. המבקשת הינה חברה עיסקית המנהלת עסקים בהיקף כספי נרחב.

התובענה דנה בעובדות דומות עבור מספר רב של נפגעים

16.7. נזק כמו זה המתואר בבקשה זו נגרם הן למבקשת והן לקבוצה גדולה של מתדלקים אחרים באמצעות דלקן, המגובה בהסכם דוגמת נספח א'.

אחוז נכבד מבין המתדלקים בתחנות השונות הינם מתדלקים באמצעות דלקן תוך מטרה ו/או אמונה כי יזכו להנחה ולפחות להנחה שמפרסמת אותה תחנה שאליה הם פנו.

16.8. כפי הנראה, מדובר בהטעייה ברורה ועשיית עושר שלא במשפט לקבוצה גדולה ולחלופין מדובר פרסום שגוי הן במעשה והן במחדל של המשיבה וקבוצה גדולה ניזוקה בכסף רב. לחלופין ובמצטבר, משנמצא כי תנאי בחוזה אחיד הוא מקפת, הרי קמה חזקה מוחלטת כי יש לבטלו, ועל כן זכאי כל מי שנפגע מקיום התניה המבוטלת, לתבוע את המגיע לו, וזאת ללא כל קשר לשאלה אם היה מודע לתניה המקפחת אם לא.

16.9. אין ספק כי הדרך היחידה לרפות עוול זה היא אך ורק אישור בקשה זו כתובענה ייצוגית.

16.10. המשיבה הינה חברה רצינית וגדולה והינה שולטת על חלק משוק הדלק, על כל המשתמע מכך.

התובענה ניתנת לכימות כספי

16.11. מודה המבקשת כי כמובן אין בידיה את הנתונים המדוייקים לחישוב מלוא היקף הפגיעה בכלל הלקוחות.

16.12. יחד עם זאת, כאמור לעיל, ערכה המבקשת חישוב מוערך תוך שימוש בחישוב אריתמטי פשוט בהתאם לנתונים הברורים שעלו במקרה זה, כך למשל תשלום מחיר מלא (לאחר ההנחה האמורה בהסכם) מול המחיר שפורסם באחת התחנות, שהינו סכום ברור וקצוב.

16.13. ככל שתאושר התובענה כיייצוגית, וככל שתזכה המבקשת בתביעה, הרי שיהיה עליה לפנות למשיבה לקבלת נתונים ולר"ח שיבדוק את אותם נתונים.

16.14. לא תהיה כל בעיה למשיבה לברר את הנתונים המדוייקים עבור כל לקוח ולקוח.

16.15. מחשבי המשיבה אוצרים בקרבם נתונים מדוייקים עבור כל עיסקה ועיסקה בנפרד, לרבות מקום ביצוע העסקה.

מנתונים אלה יהיה ניתן, ללא כל קושי, לכמת את הסכום להשבה.

ראוי לתובענה להתברר כתובענה ייצוגית

- 16.16. סכום הנזק של המבקשת, כמפורט לעיל מגיע לסך של 13,812.08 ₪. מדובר בסכום משוערך המתבסס על שקלול הנתונים מסעיף 11 על סעיפי המשנה.
- 16.17. אף שאין הסכום מבוטל, הרי בדרך כלל, כניסה להליך משפטי כנגד המשיבה כרוך בהוצאות הגבוהות מסכום הנזק שנגרם למשיבה, אולם, הגשת תובענה שכזאת, מטרתה השבה לכלל הקבוצה והשבת ההוצאות למבקשת מאחר ותביעה זו היא איננה עניין של מה בכך, ומחייבת את הלקוח להעזר בייעוץ משפטי מלא, לנהל הליכים ארוכים ויקרים, בכדי להצליח בתובענה.
- 16.18. יתרה מכך, רבים מהלקוחות אינם מודעים כלל לעובדה שלמרות הפרסום בתחנה שבה הם מתדלקים הם בפועל אינם נהנים להנחה המגיעה להם עפ"י הדין בכלל ועפ"י ההסכם בפרט.
- 16.19. מכל הטעמים האלה, במקרה דנן התובענה הייצוגית היא הדרך הטובה ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות שבפנינו. מהות התביעה הנ"ל מחייבת הגשתה בדרך ייצוגית. לאף אדם פרטי לא כדאי לנהל משפט ארוך ויקר עבור סכום נזק כפי שנגרם למבקשת. התביעה כן מוצדקת אם היא מוגשת עבור ובשם קבוצה גדולה של משלמים באמצעות הדלקן.
- 16.20. אין כל הגיון שאלפי אנשים יגישו אלפי תביעות בגין כמה עשרות שקלים בודדים דבר שיגרם לבזבוז זמן שיפוטי יקר.
- 16.21. באם התביעה לא תוכר כתובענה ייצוגית אזי תפגע כל אותה הקבוצה שעבורה מוגשת התביעה.
- 16.22. סביר להניח כי רק בדרך של תביעה ייצוגית עניינם של כלל התובעים בקבוצה יוצג וינהל בדרך הטובה ביותר.
- 16.23. המבקשת היא אחת מנפגעות הפרת ההסכם ואין שום ניגוד אינטרסים בינה לבין שאר חברי הקבוצה.
- 16.24. כשהבינה המבקשת שהמשיבה גובה עבור הדלק סכום הגבוה מההנחה שפורסמה בתחנה וכי גביה זו נעשית שלא כדין ותוך הטעיית כלל הצרכנים שבקבוצה, רק אז בדקה המבקשת את האופן שבו פעלה המשיבה בגביית הסכומים העודפים, הכל על מנת שתוכל לנהל את התביעה בדרך הטובה ביותר.
- המבקשת פנתה בכתב למשיבה לקבלת נתונים של תדלוק בתחנה הספציפית – תחנת הבירה, וביום 1.6.10 העבירה המסמכים המצ"ב ומסומנים כנספח ג'.
- 16.25. בסעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006 (להלן: "החוק") נקבע שלא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה.
- בתוספת השניה נקבע בסעיף 1 לתוספת ש"תביעה" הינה גם תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, והמשיבה עונה להגדרה עוסק, הכל בקשר לעניין שבינה לבין לקוח, ואין ספק שהמבקשת היא לקוח.

עילת תביעה אישית

16.26. כפי שצוין, למבקשת נגרם נזק בתשלום היתר, ולה עילת תביעה אישית כנדרש בסעיף 4(א)(1) לחוק.

שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, שיש אפשרות סבירה שיוכרעו לטובת חברי הקבוצה

16.27. השאלה המשפטית והעובדתית המשותפת הינה גביית היתר שנעשתה לכאורה מכל הקבוצה שזו העילה המשותפת והזהה לכולם.

16.28. לא רק זאת, לתובענה דנן יש סיכוי טוב להתקבל לטובת הקבוצה כולה.

יסוד סביר להניח כי עניינם של כל חברי הקבוצה ייוצג ויגוהל בתום לב

16.29. המבקשת נוהגת בתום לב והתביעה עבור כל חברי הקבוצה תנוהל גם כן בתום לב.

17. לסיכום

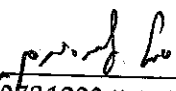
למבקשת עילת תביעה אישית על סמך החוק וצווים ממשלתיים וכן על סמך מסמכים ואישורים שיצאו תחת ידי המשיבה.

אשר על כן, רק דרך ניהול תובענה ייצוגית ניתן יהיה לרפא את מעשיה ומחדליה של המשיבה ולהשיב לכלל הקבוצה את כל הכספים שנגבו מהם שלא

הנני מצהיר כי זהו שמי, זאת חתימתי, ותוכן תצהירי דלעיל – אמת.

חתימה

29.06.10
תאריך

הנני מאשר בזה כי ביום 10.6.10 הופיע בפני עו"ד במשרדי ברח' אבן גבירול 76 בתל אביב, מר אבנר שאולוף שזוהה עצמו בתעודת זהות מס' 000784900 ואחרי שהיזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

חתימה

000784900-90
6479
תאריך חתימה
15/01/2008
000784900-90

התובעת :

מ. שאולוף ובניו בע"מ ח.פ. 514067818
מרח' אלקבץ 30 גבעת שאול, ירושלים 95472
ע"י ב"כ עוה"ד יוסף ויור ו/או ישראל ליברובסקי
ו/או יריב ויור מרח' אבן גבירול 76 תל אביב 64162
טל': 6091110 - 03, פקס: 6091119 - 03

נגד

הנתבעת :

סונול ישראל בע"מ ח.פ. 510902729
מרח' הגביש 6
נתניה 42507

מהות התביעה : כספית, חוזית ונזיקית.
סכום התביעה האישית מוערך ב- 13,812 ₪, נכון ליום הגשת התביעה.
סכום התביעה לכלל הקבוצה מוערך בסכום של 197,820,000 ₪.

כתב תביעה ייצוגית

ואלה עיקרי התביעה :

1. מבוא

1.1. עניינה של תובענה זו הינה, בתמצית, גבייה שביצעה הנתבעת שלא כדין ו/או בניגוד להסכם, מלקוחותיה המתדלקים סולר באמצעות דלקן, במחיר הגבוה משמעותית מהמחירים המפורסמים בתחנות הדלק של הנתבעת בהן נמכר דלק לכלל הציבור ו/או במחיר הגבוה משמעותית מהמחיר המופיע בקבלה / חשבונית שאותו משלמים מתדלקים שאינם בקבוצה.

1.2. התובעת פנתה אל הנתבעת והפנתה תשומת ליבה להפרשים במחירים אולם נדחתה על ידה.

2. הצדדים

2.1. התובעת הינה חברה הרשומה בישראל שלה מספר רכבים עליהם הורכב דלקן של הנתבעת, וזאת בהתאם להסכם המצי"ב, שנחתם ביום 2.6.08.

עותק ההסכם שבין התובעת לנתבעת מצ"ב ומסומן כנספחים א1 ואילך.

2.2. הנתבעת הינה הבעלים ו/או המפעילה ו/או המנהלת של למעלה מ- 200 תחנות תדלוק ברחבי ישראל כעולה מפרסומיה, והתדלוקים נשוא בקשה זו, נעשו ונעשים בתחנות אלו.

3. עיקר עובדות התובענה

3.1. הנתבעת מוכרת דלקים במאות מיליוני שקלים חדשים בשנה וזאת בין היתר באמצעות תדלוק כלי רכב בתחנות הדלק השונות.

3.2. מתוך כלל כלי הרכב והלקוחות של הנתבעת המתדלקים בתחנות הדלק הקשורות לנתבעת או בתחנות המספקות את הדלק של הנתבעת (להלן: "**תחנות התדלוק**"), קיימת קבוצה גדולה של צרכנים שלהם הסכם אחיד עם הנתבעת, שאצלם נוסחו סעיפי הנחה דומים או זהים לסעיפים 3 – 12 להסכם נספח א'.

בהתאם להסכם זה, הלקוחות, ביניהם נמנית גם התובעת, רוכשים את הדלק בתחנות התדלוק באמצעות מערכת ממוחשבת אוטומטית או במערכת אלקטרונית אחרת, (להלן: "**דלקן**"), הכל בתנאים המפורטים בהסכם שעליה הנתבעת חתמה עם התובעת ו/או עם הצרכנים האחרים.

3.3. התובעת, כמו כל הצרכנים האחרים בקבוצה, משלמת עבור רכישות הדלקים שבוצעו על ידה באמצעות הוראת קבע בבנק, וזאת בהתאם לתנועות האלקטרוניות שנשלחו ע"י תחנות הדלק השונות ונתקבלו בבנק.

3.4. התובעת, כאמור בהסכם, קיבלה דוחות חודשיים לגבי הרכישות שביצעה.

מצ"ב ריכוז הרכישות החודשיים המסומנים **כנספחים 11 ואילך**.

3.5. מעיון במחיר שגבתה הנתבעת מהתובעת, מסתבר שהסכומים שגבתה הנתבעת עבור הסולר היו גבוהים משמעותית מהמחירים המפורסמים בתחנות הדלק של הנתבעת, ו/או במחיר שבהן נמכר הדלק לציבור הרחב כפי שיפורט להלן:

3.6. בחודש **ינואר 2009** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו- 00-249-86, 223.55 ו- 103.62 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של הנתבעת הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה התובעת לנתבעת, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספח ג'**, סכום של **6.3** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של הנתבעת ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.03** ₪ (בתחילת החודש) וסך של **4.80** ₪ (מאמצע החודש ועד סופו), וזאת בהתאם לקבלות שהתקבלו מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלות של התדלוק הפרטי המסומן **כנספחי ד'**.

הפרש לחודש זה, בין מה שהתובעת הוייבה בפועל לבין מה שהנתבעת היתה אמורה לגבות מהתובעת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 415.50 ₪ לפחות.

3.7. בחודש **פברואר 2009** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו- 00-249-86, 141.51 ו- 201.9 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של הנתבעת הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה התובעת לנתבעת, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן

כנספת ג', סכום של **6.6** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של הנתבעת ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.00** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן **כנספת ה'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהתובעת חוייבה בפועל לבין מה שהנתבעת היתה אמורה לגבות מהתובעת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 549.46 ₪ לפחות.

3.8. בחודש **מרץ 2009** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 238.30 ו-234.78 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של הנתבעת הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה התובעת לנתבעת, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספת ג'**, סכום של **6.5** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של הנתבעת ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **4.75** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן **כנספת ו'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהתובעת חוייבה בפועל לבין מה שהנתבעת היתה אמורה לגבות מהתובעת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 827.89 ₪ לפחות.

3.9. בחודש **יוני 2009** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 260.17 ו-302.88 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של הנתבעת הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה התובעת לנתבעת, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספת ג'**, סכום של **7.41** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של הנתבעת ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.16** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן **כנספת ז'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהתובעת חוייבה בפועל לבין מה שהנתבעת היתה אמורה לגבות מהתובעת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 1,266.86 ₪ לפחות.

3.10. בחודש **יולי 2008** מילאו הרכבים שמספרם 47-137-14 ו-86-249-00, 252.34 ו-292.15 ליטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של הנתבעת הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה התובעת לנתבעת, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספת ג'**, סכום של **7.58** ₪ לכל ליטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של הנתבעת ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר ליטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **6.81** ₪, וזאת בהתאם לקבלה שהתקבלה מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלה של התדלוק הפרטי המסומן **כנספת ח'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהתובעת חוייבה בפועל לבין מה שהנתבעת היתה אמורה לגבות מהתובעת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 419.25 ₪, לפחות.

3.11. בחודש **נובמבר 2008** מילאו הרכבים שמספרם 14-137-47 ו-00-249-86, 31.221 ו-19.367 לייטר סולר בהתאמה, בתחנת הדלק של הנתבעת הנקראת "הבירה" שבירושלים.

בגין התדלוק של הרכבים הנ"ל שילמה התובעת לנתבעת, בהתאם לחשבון המצ"ב שסומן **כנספת ג', סכום של 6.7 ₪** לכל לייטר סולר, בעוד שבאותה תחנת דלק של הנתבעת ("הבירה") באותו חודש פורסם כי מחיר לייטר סולר לכלל הציבור - עמד על סך של **5.50 ₪**, וזאת בהתאם לקבלות שהתקבלו מתחנת הדלק הבירה בחודש זה בתדלוק של סולר באופן פרטי ולא באמצעות הדלקן.

מצ"ב הקבלות של התדלוק הפרטי המסומנות **כנספחי ט'**.

ההפרש לחודש זה, בין מה שהתובעת חוייבה בפועל לבין מה שהנתבעת היתה אמורה לגבות מהתובעת בהתאם לפרסום בתחנה, לכאורה מסתכם בסכום של 882.75 ₪, לפחות.

3.12. במקרה של התובעת הפרש זה, לתקופה של 6 חודשים בלבד הצטבר לסך כולל של כ – 4,361.71 ₪, (להלן: "סכום התביעה האישית").

כל הנתונים לגבי המחירים וההנחות בכל רגע נתון, מצוי בידי הנתבעת.

3.13. בסעיף 8 א' להסכם נאמר במפורש: "הלקוח ישלם לחברת סונול את התמורה בגין רכישות המוצרים שבוצעו על ידו, במחירים הנקובים במחירוני התחנות בהן ירכוש את המוצרים במועד הקניה...".

בסעיף 2 לתוספת להסכם נאמר: "למרות האמור בסעיף 8 א' בהסכם המקורי, ישלם הלקוח, עבור מוצרי דלק שונים, שיירכשו בתחנות סונול, על פי הטבלה המפורטת, את מחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא) למכירה בתחנות סונול, בהפחתת ההנחה המפורטת בטבלה: "

ובסעיף 3 לתוספת ההסכם נאמר: "למען הסר ספק אם בתחנה מסוימת מחיר הדלקים כבר כולל הנחה ממחיר המחירון המומלץ (המחיר המומלץ הכולל עמלת שירות מלא), תהווה ההנחה באותה תחנה חלק מההנחה הנזכרת בסעיף 2 דלעיל...".

3.14. דהיינו, על פי ההסכם והתוספת להסכם, הנתבעת התחייבה לתת לתובעת הנחה בסך של 30 אג' לליטר ברכישת בנזין וכן הנחה בסך של 245 אג' ברכישת לייטר סולר – וזאת ממחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא), ואם בתחנה מסוימת מחיר הדלקים כבר כולל הנחה ממחיר המחירון המומלץ (המחיר המומלץ הכולל עמלת שירות מלא) תהווה ההנחה באותה תחנה חלק מההנחה שתוארה לעיל.

3.15. **במילים אחרות** – הכוונה ברורה, אם פורסם בתחנה כלשהי מחיר לייטר סולר הנמוך מהמחיר לאחר ההנחה שנותנת הנתבעת לתובעת בהסכם, **זכאי הלקוח להנחה הגדולה יותר**, מכיוון שההנחה שנקבעה מתחנה תהווה חלק מאותה ההנחה שעליה הסכימו הצדדים, וזו בדיוק ההטעייה/הפרת ההסכם וכו', דהיינו, זו לב ליבה של תביעה ייצוגית.

3.16. כאמור, מזמן לזמן ממועד החתימה על ההסכם פורסמו בתחנות הדלק של הנתבעת הנחות הגדולות מההנחה שכתובה בתוספת להסכם.

בפועל, נהג של התובעת ו/או של הקבוצה, נכנס לתחנת דלק לאחר שראה שלט המפרסם כי מחיר הדלק הוא נמוך ממחיר המחירון המומלץ **בהפרש יותר גדול מההנחה המתוארת בתוספת להסכם**.

הנהג מתדלק באותה תחנה שפירסמה את מחיר ההנחה המשמעותי, ולאחר שהנהג סיים לתדלק הוא עוזב ואם ידפיס קבלה יופיע שם אישור לתדלוק באותו מחיר מופחת שפורסם בתחנה.

אך בסוף החודש כאשר הנתבעת שולחת את החיוב לבנק, החיוב נעשה בסכום הגבוה משמעותית מזה שפורסם באותה תחנה שבה תדלק הנהג.

3.17. חיוב הקבוצה במחיר הגבוה מהמחיר המפורסם בתחנה והנמכר ללקוחות האחרים הינו בניגוד להסכם.

3.18. היינו - הנתבעת התעלמה הן מההסכם שעליו היא חתמה והן מהמחיר שהיא עצמה פרסמה בתחנה ובמשאבת התדלוק וחייבה את התובעת לשלם לפי מחיר המחירון המומלץ (לשירות מלא), פחות אותה ההנחה הקבועה בהסכם, בסכום שהוא גבוה משמעותית ממחיר הדלקים כפי שהם נמכרים בפועל בתחנות של הנתבעת ללקוחות אחרים שאינם מתדלקים באמצעות הדלקן.

3.19. לחלופין, ללא קשר לפרשנות ההסכם, תטען התובעת כי ברגע שהתובעת נכנסה עם רכב לתדלק בתחנה המפרסמת מחיר מסויים לליטר - זוהי העיסקה שנקשרה בין הצדדים.

ברור כי אם הנתבעת היתה חושבת אחרת, היא יכלה בנקל לפרסם באותו מיקום, על גבי אותו שלט המפרסם את מחיר הדלק המוזל, כי המחיר הנקוב לליטר אינו חל על בעלי מכשירי תדלוק ו/או לכאלה שיש להם הסכם כזה או אחר עימה.

במקרה כזה יכלה היתה התובעת להחליט האם תתדלק במכשיר או תתדלק ככל לקוח בתחנה בכרטיס אשראי או מזומן.

3.20. כך למשל, תחנות הדלק של חברה מתחרה (חברת פז) ציינה באופן מפורש, **בניגוד לנתבעת**, על גבי שלט הפרסום, כי המבצע שהיא מפרסמת:

"לא כולל כרטיסי תדלוק או התקנים"

רצ"ב צילום שלט הפרסום, המסומן **כנספח י'**.

3.21. התובעת תטען כי ההסכם ברור ולא קובע כי בכל מקרה שבה קיימת הנחה הגדולה מההנחה שעליה הוסכם, התובעת לא תהיה זכאית לקבלה.

להיפך, ההסכם מציג כי ההנחה הניתנת לה בהסכם הינה הנחה משמעותית ואם קיימת הנחה כלשהי בתחנות הדלק היא תהווה חלק מאותה הנחה שניתנה בהסכם.

3.22. לחלופין, התובעת תטען כי יש לפרש את ההסכם כנגד המנסח ואם חשבו אחרת יכלו לנסח זאת במפורש, בדיוק כפי שחברות דלק אחרות ידעו לנסח את הסעיף באופן ברור.

3.23. כך שלסיכום, על פי ההסכם, על הנתבעת היה לחייב עבור התדלוק לפי המחיר שפורסם בתחנה ואחרת מדובר גם בהטעיה במחיר העסקה, בניגוד לחוק הגנת הצרכן. לחלופין ישנה הטעיה כשמפרסמים מחיר מוזל בתחנה ובפועל מחייבים במחיר הגבוה מאותו מחיר.

3.24. כאשר פנתה התובעת לנתבעת לברר את פשר הדבר ולקבל הסבר לחיוב הגבוה מהמחיר המפורסם הנמכר בתחנות הדלק, התקבלה תשובה המוכיחה את ההטעיה ואת עילת תביעה זו:

הנתבעת טענה בתשובתה כי התובעת משלמת יותר מאחר והיא משלמת באשראי של שוטף + 30 יום לעומת לקוח מזדמן המשלם במזומן או בכרטיס אשראי.

בשים לב כי גם הנתבעת בתשובתה אינה טוענת כי עפ"י ההסכם לא מגיעה ההנחה הגדולה מהאמור בהסכם.

פניות התובעת מסומנות כנספחי יא'.
תשובת הנתבעת מסומנת כנספח יב'.

3.25. גילוי ההטעיה נעשה ממש במקרה; לתובעת גם רכב מסוג מלגזה אשר אין לו דלקן והדלק נרכש עבורו במזומן.

רק כתוצאה מהרכישה ללא דלקן הבחינה התובעת בהבדל בין החיובים ובין גובה ההנחות שהיא "נהנית" מהם עקב "ההסכם המיוחד" שיש לה עם הנתבעת.
ראה נספחים ד', ו', ח' ו- י'.

לאחר שגביית היתר התגלתה לתובעת ומשהוברר שהנתבעת לא מתכוונת להשיב לה את גביית היתר ולתקן את שיטת החיוב, הודיעה התובעת לנתבעת על סיום ההסכם.

למען הבהרת העניין יוסבר כי מילוי מיכל אחד של משאית עומד על כ- 100 ליטר ויוצא מכך כי בכל מילוי של משאית, שילמה התובעת עבור ה"זכות" להשתמש בדלקן – לפחות 127 ₪ מיותרים (ראה סעיף 3.6 ואילך דלעיל).

התובעת לא היתה חותמת על הסכם כ"ל לולא הייתה משוכנעת כי התובעת זכאית לקבל תמיד את ההנחה הגבוהה ביותר, כפי שגם הסביר והבהיר נציג הנתבעת בפני התובעת בטרם נחתם ההסכם.

4. עילות התובענה

4.1. בניגוד גמור לכל דין, הנתבעת גבתה מהתובעת וככל הנראה גבתה וממשיכה לגבות גם משאר חברי הקבוצה באופן שיטתי ופסול, עשרות מיליוני שקלים, מבלי שציבור זה מודע לכך שכל הנראה זכויותיו נרמסות וכספו נגזל על ידי הנתבעת.

4.2. בסה"כ שילמה התובעת תשלום יתר ברכישות שביצעה כמתואר לעיל, לתקופה של 6 חודשים, בסך 4,361.71 ₪, כאשר לפי חישוב ממוצע לכל תקופת ההסכם עומדת התביעה ע"ס של 13,812.08 ₪, והדבר מהווה את עילת התביעה האישית המובהקת שיש לתובעת.

מעבר לכך, יש לבדוק, גם במקרים שבהם אין לתובעת קבלה אחרת (כמו אלה של המלגזה), מה ההנחות שניתנו בתקופה הרלוונטית לקהל הרחב לעומת התדלוק בפועל המופיע בנספח ב', וזאת לצורך מיצוי התביעה האישית.

מובן שסכום זה מהווה רק חלק מהסכומים שניגבו ביתר מהתובעת בגין התדלוקים השונים שביצעה גם במועדים אחרים.

4.3. התשתית הראייתית שצורפה ותוארה בבקשה זו מספיקה על מנת להוכיח את הנטען בכתב התביעה.

4.4. סכומי הנזק, היינו, ההפרשים שניגבו ביתר מהתובעת, ניתנים להוכחה בנקל, באשר תחנות הדלק משדרות לנתבעת הן את הכמות והן את המחיר שהתובעת וכל הקבוצה שילמו וכן את המחיר אותו שילם הקהל הרחב בכל רגע נתון.

4.5. התובעת תטען כי כפי תואר לעיל, הן האמור בהסכם והן הפרסום בתחנת הדלק מהווים הטעייה במעשה ו/או במחדל המנוגד לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981.

בנוסף, התובעת תטען כי מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת הפרו את סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן, באשר הנתבעת לא דאגה ליידע את התובעת והקבוצה בדבר חסרון/פגם ב"דלקן", שתדלוק באמצעותו לא יזכה בהנחה שהינה גדולה מההנחה שהוסכם עליה בהסכם.

4.6. התובעת תטען כי לאור העובדות המתוארות לעיל ולשון ההסכם הנתבעת הפרה את ההסכם בכך שלא מכרה את הדלק לפי ההנחה הגבוהה שפורסמה בתחנה.

4.7. התובעת תטען כי לאור כל המתואר לעיל, הנתבעת פעלה בחוסר תום לב בביצוע ההסכם, המנוגד לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) התשלי"ג - 1973.

4.8. לתובעת ולקבוצה עומדת עילת תביעה חוזית באשר לאור התשתית המשפטית שהובאה לעיל, ניתן להיווכח כי הנתבעת פעלה בחוסר תום לב, על אחת כמה וכמה כאשר ניתן להיווכח במעשיהם של חברות המתחרות לנתבעת, כמו פרסום המגביל את ההסכם שנחתם.

4.9. לחלופין, התובעת תטען כי לאור המתואר לעיל, מדובר בתנאי מקפח שלא הובהר לתובעת ולקבוצה, ובהיותו חלק מחוזה אחיד, דינו להתבטל.

משנמצאת תניה כמקפחת, קמה חזקה סטטוטורית כי הלקוח התקשר בתניה זו, תוך ניצול מצוקתו, וחוסר יכולתו להבין את מהות התניה או לנהל מו"מ לגביה, וכן תוך הטעיית הלקוח ואי גילוי עובדות מהותיות, זאת על ידי הכמנת התניה בתוך ההסכם האחיד. "עיקרו" של חוק החוזים האחידים הוא "נושא הקיפוח" "ומבחן היתרון הבלתי הוגן" (לוסטהויז ושפניץ/ חוזים אחידים, עמ' 47-45). פשיטא, איפוא, כי משנכנסת תניה לגדר תניה מקפחת, שהתקיימו בלקוח התנאים דלעיל - דינו להתבטל.

ראה מקרה דומה בפס"ד של כבי' השופט ד"ר ע. בנימיני בבש"א 24655/06 בת.א. (ת"א) דניאל פרחן נ' מולטילוק בע"מ, פורסם בנבו.

4.10. התובעת תטען כי יש לפרש את ההסכם לפי הכלל נגד המנסח ולאור כלל זה יש לחייב את הנתבעת להשיב את סכומי ההנחות שגבתה ביתר ממה שפרסמה בתחנות הדלק שבהן היא משוקת.

ראה עמ' 33 לפס"ד שניתן בתביעה הייצוגית שאושרה, בת.א. (חי) 797/08 חגי קרן נ' די.בי.אס שירותי לויין (1998):

"כידוע כאשר לשונות של סעיף בחוזה, שנוסח בידי צד אחד, ניתן לפירוש בשני אופנים סבירים, יועדף הפירוש הנוח יותר לצד שלא נטל חלק מניסוחו וזאת לפי ה"פירוש נגד המנסח".

בענין זה אפנה לדבריה של פרופ' ג. שלו בספרה (ג. שלו, דיני חוזים, מהדורה שנייה (תשנ"ה) בעמ' 312).

4.11. התובעת תטען כי העובדות שתוארו לעיל, מצביעות על עשיית עושר ולא במשפט.

העובדה שההסכם לא שולל מהתובעת אי קבלת מלוא ההנחה המפורסם בתחנה, שלילת קבלת ההנחה הינו מנוגד לדין ולכן הנתבעת התעשרה על חשבון התובעת והקבוצה שלא כדין ובניגוד להסכם.

5. חוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981

5.1. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע שעוסק (הנתבעת) לא יעשה דבר העלול להטעות בכל ענין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה").

אין ספק כי נושא המחיר של ליטר דלק הינו עניין מהותי בעסקה שלפנינו.

5.2. בסעיף 2 (ב) לחוק הגנת הצרכן נאמר שעוסק (הנתבעת), לא ימכור נכס שיש בו הטעיה.

5.2.1. על המתואר לעיל, הנתבעת הפרה את חובתה שבסעיף הנ"ל, קרי, הטעיה, בעניין המהותי שבהסכם – והוא המחיר לכל ליטר דלק.

5.2.2. ברור כי התובעת נפגעה כתוצאה מהטעיה זו ונגרם לה נזק כספי וברור כי קיים קשר סיבתי בין הטעיה לבין הפגיעה במבקשת.

5.2.3. התובעת הסתמכה על הפרסום בתחנה המודיע כי קיימת הנחה במחיר הדלק.

5.2.4. בעקבות פרסום זה, התובעת פנתה לאותה תחנה וביקשה לרכוש את אותם הדלקים שהיו בהנחה משמעותית.

5.2.5. ההסכם אינו שולל מהתובעת קבלת מחיר ההנחה המפורסם בתחנה גם אם היא גבוהה מההנחה שהוסכם עליה בהסכם, לא במשתמע ולא באופן מפורש.

6. נזקי הקבוצה

6.1. נזק כמו זה הנגרם לתובעת נגרם ככל הנראה באותו אופן גם לאלפי לקוחות אחרים הגם שהם עדיין אינם מודעים לכך, שכן כל אחד מהם משלם לכאורה כסף שנגבה ממנו ביתר.

6.2. לצורך חישוב מדוייק של הנזק הלכאורי שנגרם לכל התובעים המיוצגים יש צורך בגילוי חשבונות ומסמכים אחרים מצד הנתבעת.

המסמכים והחשבונות שהנתבעת נדרשת לחשוף במסגרת גילוי המסמכים והחשבונות, כוללים את כל המסמכים אשר יאפשרו לקבוע בוודאות את כמות חברי הקבוצה התובעת וכן כמה כסף נגבה מעבר למחיר שפורסם בתחנה.

7. הגדרת הקבוצה

הקבוצה נשוא הבקשה מורכבת משתיים:

7.1. הלקוחות של הנתבעת החתומים עם הנתבעת על הסכם זהה או דומה להסכם עליו חתומה התובעת וששילמו בפועל לנתבעת, עבור ליטר סולר (להלן גם: "דלק" או "דלקים"), מחיר הגבוה משמעותית מהמחיר שפורסם בתחנה בה בוצע התדלוק ו/או מהמחיר שבו נמכר בפועל ליטר סולר בתחנה לקהל הרחב.

7.2. כל מי ששילם, עקב תידלוק סולר בתחנות הנתבעת, מחיר הגבוה משמעותית מהמחיר שפורסם בתחנה בה בוצע התדלוק ו/או מהמחיר שבו נמכר בפועל ליטר סולר בתחנה לקהל הרחב.
קבוצה זו קיימת מאחר ולנתבעת חוזים לאספקת דלק לאו דווקא עם המשתמש / המשלם / הצרכן הסופי המשלמים מכיסם מחיר גבוה מהמחיר המפורסם כאמור לעיל.

8. הסעדים המבוקשים בתובענה שאישורה מתבקש כאן

- 8.1. להורות לנתבעת לתקן במחשביה את אופן חיוב חברי הקבוצה כך שתמיד ישלמו את המחיר המינימלי, היינו, זה המפורסם בתחנה ו/או לפי ההנחה הקבועה בהסכם - **לפי הנמוך מביניהם**.
- 8.2. להורות על גילוי מסמכים וחשבונות של כל חברי הקבוצה ושל לקוחות הנתבעת האחרים שמילאו באותה תחנה וששילמו את מחיר ההנחה שפורסמה.
- 8.3. לחייב את הנתבעת לפצות את כל חברי הקבוצה בסכומי הפרשים שהלקוחות שילמו בין המחיר המפורסם לקהל הרחב לבין החיוב בפועל.
- 8.4. הערכת שווי התביעה אינה יכולה להיות מדויקת.
מדובר ברכבים המונעים בסולר לשימוש עסקי בעיקר ולא ידוע כמה מהן משתמשות בדלקן כאשר לנתבעת כל הנתונים הנ"ל.

בחישוב גס, בהסתמך לדוגמא על נתוני משרד התחבורה שקבעו כי רכבים מונעי סולר נסעו בשנת 2008 לא פחות מ- 11,000,000,000 ק"מ. לפי חישוב ממוצע (מרבית הנסועה היא במשאיות) של כ- 7 ק"מ לליטר מדובר בכ- 1,570,000,000 ליטר.
בהנחה שרק 5% השתמשו בדלקן כאמור ורק 20% מהם תדלקו בתחנות בהן פורסם מחיר נמוך, והנזק הממוצע הוא כ- 1.8 ש"ח לליטר, מדובר על לפחות 28,260,000 ₪ לשנה גביית יתר ואם נחשב את הנזק ל- 7 שנים לעבר, אזי מדובר על נזק לקבוצה המגיע לסך של **197,820,000 ₪**.

- 8.5. להורות לנתבעת להציב שילוט ברור, כפי שיוורה בית המשפט הנכבד, באופן שימנע כל הטעייה עתידית.
- 8.6. לחלופין, לקבוע פיצוי "גלובלי" לכל אחד מקבוצת התובעים, או כל סעד אחר על פי דין שיקבע על ידי בית המשפט ולפי שיקול דעתו.
- 8.7. תשלום לתובעת:

אם התובענה תתקבל, לאור החשיבות הציבורית הרבה שיש לתביעה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעת הייצוגית, תשלום בגובה המקסימאלי האפשרי בהתאם לסעיף 22 לחוק.

- 8.8. תשלום שכר טרחה לבא כוחה של התובעת:

בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק שכר טרחה לב"כ התובעת וזאת בהתאם לשיקולים המוזכרים בסעיף 23 לחוק.

- 8.9. הוצאות משפט: - לחייב את הנתבעת לשלם את הוצאות המשפט.

9. הנימוקים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית

מאחר ומתקיימים כל התנאים הנזכרים בחוק התובענות הייצוגיות התשס"ו 2006 כמפורט לעיל ולהלן, יש להורות על ניהול התובענה כתובענה ייצוגית:

סיכויי הצלחה טובים

9.1. כידוע, אין על התובעת להוכיח סיכויי הצלחה מוחלטים, ודי לה להראות כי ביססה לכאורה, תביעה הראויה לדון.

9.2. לאור ההלכה דלעיל בענין לוי נ' בנק הפועלים למשכנתאות, ראינו כי בית המשפט הנכבד אפילו הצר על כך שתובענה בענין זהה לא התבררה עד תומה, לאור סיכויי הצלחה הטובים לכאורה, ואף עודד בהחלטתו הגשת בקשות נוספות, דוגמת בקשה זו.

9.3. לגופו של ענין, פורטו לעיל העובדות וההלכות המראות כי אכן קמה לתובעת עילת תביעה טובה וראויה לברור כנגד הנתבעת.

9.4. בתביעה זו, פורטה היטב אופן - ההטעייה, הפרסום המטעה, עשית עושר ולא במשפט וההפרה החוזית.

לתובעת יכולת לנהל את התביעה

9.5. בקשה זו לא הוגשה כלאחר יד, אלא נעשתה לאחר בדיקה ראויה של הנושאים הקשורים בתובענה, איסוף נתונים וניתוח המצב העובדתי והמשפטי ע"י באי כוחם כאן.

9.6. התובעת הינה חברה עיסקית המנהלת עסקים בהיקף כספי נרחב.

התובענה זנה בעובדות דומות עבור מספר רב של נפגעים

9.7. נזק כמו זה המתואר בבקשה זו נגרם הן לתובעת והן לקבוצה גדולה של מתדלקים אחרים באמצעות דלקן, המגובה בהסכם דוגמת נספח א'.

אחוז נכבד מבין המתדלקים בתחנות השונות הינם מתדלקים באמצעות דלקן תוך מטרה ו/או אמונה כי יזכו להנחה ולפחות להנחה שמפרסמת אותה תחנה שאליה הם פנו.

9.8. כפי הנראה, מדובר בהטעייה ברורה ועשיית עושר שלא במשפט לקבוצה גדולה ולחלופין מדובר פרסום שגוי הן במעשה והן במחדל של הנתבעת וקבוצה גדולה ניזוקה בכסף רב. לחלופין ובמצטבר, משנמצא כי תנאי בתוזה אחיד הוא מקפת, הרי קמה חזקה מוחלטת כי יש לבטלו, ועל כן זכאי כל מי שנפגע מקיום התניה המבוטלת, לתבוע את המגיע לו, וזאת ללא כל קשר לשאלה אם היה מודע לתניה המקפחת אם לא.

9.9. אין ספק כי הדרך היחידה לרפות עוול זה היא אך ורק אישור בקשה זו כתובענה ייצוגית.

9.10. הנתבעת הינה חברה רצינית וגדולה והינה שולטת על חלק משוק הדלק, על כל המשתמע מכך.

התובענה ניתנת לכימות כספי

- 9.11 מודה התובעת כי כמובן אין בידיה את הנתונים המדוייקים לחישוב מלוא היקף הפגיעה בכלל הלקוחות.
- 9.12 יחד עם זאת, כאמור לעיל, ערכה התובעת חישוב מוערך תוך שימוש בחישוב אריתמטי פשוט בהתאם לנתונים הברורים שעלו במקרה זה, כך למשל תשלום מחיר מלא (לאחר ההנחה האמורה בהסכם) מול המחיר שפורסם באחת התחנות, שהינו סכום ברור וקצוב.
- 9.13 ככל שתאושר התובענה כייצוגית, וככל שתזכה התובעת בתביעה, הרי שיהיה עליה לפנות לנתבעת לקבלת נתונים ולרו"ח שיבדוק את אותם נתונים.
- 9.14 לא תהיה כל בעיה לנתבעת לברר את הנתונים המדוייקים עבור כל לקוח ולקוח.
- 9.15 מחשבי הנתבעת אוצרים בקרבם נתונים מדוייקים עבור כל עיסקה ועיסקה בנפרד, לרבות מקום ביצוע העסקה.
- מנתונים אלה יהיה ניתן, ללא כל קושי, לכמת את הסכום להשבה.

ראוי לתובענה להתברר כתובענה ייצוגית

- 9.16 סכום התביעה האישית, קרי, הנזק של התובעת, כמפורט לעיל מגיע לסך של כ- 13,812.08 ₪. מדובר בסכום משוערך המתבסס על שיקלול הנתונים מסעיף 3 על סעיפי המשנה.
- 9.17 אף שאין הסכום מבוטל, הרי בדרך כלל, כניסה להליך משפטי כנגד הנתבעת כרוך בהוצאות הגבוהות מסכום הנזק שנגרם לנתבעת, אולם, הגשת תובענה שכזאת, מטרתה השבה לכלל הקבוצה והשבת ההוצאות לתובעת מאחר ותביעה זו היא איננה עניין של מה בכך, ומחייבת את הלקוח להעזר ביעוץ משפטי מלא, לנהל הליכים ארוכים ויקרים, בכדי להצליח בתובענה.
- 9.18 יתרה מכך, רבים מהלקוחות אינם מודעים כלל לעובדה שלמרות הפרסום בתחנה שבה הם מותדלקים הם בפועל אינם נהנים להנחה המגיעה להם עפ"י הדין בכלל ועפ"י ההסכם בפרט.
- 9.19 מכל הטעמים האלה, במקרה דנן התובענה הייצוגית היא הדרך הטובה ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות שבפנינו. מהות התביעה הנ"ל מחייבת הגשתה בדרך ייצוגית. לאף אדם פרטי לא כדאי לנהל משפט ארוך ויקר עבור סכום נזק כפי שנגרם לתובעת.
- התביעה כן מוצדקת אם היא מוגשת עבור ובשם קבוצה גדולה של משלמים באמצעות הדלקן.
- 9.20 אין כל הגיון שאלפי אנשים יגישו אלפי תביעות בגין כמה עשרות שקלים בודדים דבר שיגרום לבזבוז זמן שיפוטי יקר.
- 9.21 באם התביעה לא תוכר כתובענה ייצוגית אזי תפגע כל אותה הקבוצה שעבורה מוגשת התביעה.
- 9.22 סביר להניח כי רק בדרך של תביעה ייצוגית עניינם של כלל התובעים בקבוצה יוצג וינוהל בדרך הטובה ביותר.

9.23. התובעת היא אחת מנפגעות הפרת ההסכם ואין שום ניגוד אינטרסים בינה לבין שאר חברי הקבוצה.

9.24. כשהבינה התובעת שהנתבעת גובה עבור הדלק סכום הגבוה מההנחה שפורסמה בתחנה וכי גביה זו נעשית שלא כדין ותוך הטעיית כלל הצרכנים שבקבוצה, רק אז בדקה התובעת את האופן שבו פעלה הנתבעת בגביית הסכומים העודפים, הכל על מנת שתוכל לנהל את התביעה בדרך הטובה ביותר.

התובעת פנתה בכתב לנתבעת לקבלת נתונים של תדלוק בתחנה הספציפית – תחנת הבירה, וביום 1.6.10 העבירה את הנתונים המצ"ב ומסומנים כנספחי ג'.

9.25. בסעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו - 2006 (להלן: "החוק") נקבע שלא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה.

בתוספת השניה נקבע בסעיף 1 לתוספת ש"תביעה" הינה גם תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, והנתבעת עונה להגדרה עוסק, הכל בקשר לעניין שבינה לבין לקוח, ואין ספק שהתובעת היא לקוח.

9.26. רק באופן של ניהול תובענה ייצוגית, ניתן לרפא את תוצאות מעשיה ו/או מחדליה של הנתבעת ולהעניק סעד לציבור לקוחותיה שניזוקו וניזוקים ממעשים אלה, וכן למנוע פגיעה דומה בעתיד.

קיומה של עילת תביעה אישית

9.27. כפי שצוין, לתובעת נגרם נזק בתשלום היתר, ולה עילת תביעה אישית כנדרש בסעיף 4(א)(1) לחוק.

שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, שיש אפשרות סבירה שיוכרעו לטובת חברי הקבוצה

9.28. השאלה המשפטית והעובדתית המשותפת הינה גביית היתר שנעשתה לכאורה מכל הקבוצה שזו העילה המשותפת והזהה לכולם.

9.29. לא רק זאת, לתובענה דין יש סיכוי טוב להתקבל לטובת הקבוצה כולה.

יסוד סביר להניח כי עניינם של כל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בתום לב

9.30. התובעת נוהגת בתום לב והתביעה עבור כל חברי הקבוצה תנהל גם כן בתום לב.

10. לסיכום

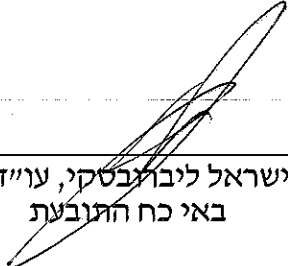
10.1. לתובעת עילת תביעה אישית על סמך החוק וצווים ממשלתיים וכן על סמך מסמכים ואישורים שיצאו תחת ידי הנתבעת.

אשר על כן, רק דרך ניהול תובענה ייצוגית ניתן יהיה לרפא את מעשיה ומחדליה של הנתבעת ולהשיב לכלל הקבוצה את כל הכספים שנגבו מהם שלא כדין.

10.2. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הבקשה להגשת תביעה ייצוגית וליתן את הסעדים המפורטים בסעיף 8 לעיל.

10.3. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

יְרִיבֵי עֶזֶר, עו"ד

ישראל ליבוזבסקי, עו"ד
באי כח התובעת

יוסף עזר, עו"ד
(2800/1/16)